

**Evangeliska Frikyrkans
internationella arbete
- policy, övergripande mål
och strategi
2004-2008**

Innehållsförteckning

Sammanfattning	3
Inledning	5
I. Bakgrund och motivering	6
Historik	6
Biblisk grund	8
Omvärldsanalys	11
II. Verksamhetsinriktning	14
Grunda församlingar – Evangelisation och församlingsgrundande	15
Träna ledare – Ledar- och församlingsutveckling	17
Tjäna i samhället – Diakoni och samhällsutveckling	20
III. Viktiga strategiska perspektiv	25
Personal	25
Samverkan i mission	28
Tyngdpunktsförskjutningar	29
Resursfördelning	31
Avslutning	32

Sammanfattning

Detta dokument är en vägledning för EFKs internationella arbetet i syfte att förverkliga Evangeliska Frikyrkans vision: *Växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen*. Det klargör de grundläggande principer som ska styra arbetet (*policy*), sätter upp gemensamma *övergripande mål* och fastställer riktlinjer för arbetet att förverkliga målen (*strategi*) med sikte på perioden 2004-2008. Tillsammans med samarbetskyrkor och andra partners vill EFK verka för att grunda församlingar, träna ledare och tjäna i samhället.

I dokumentets första del ges en bakgrund och motivering utifrån en *historik*, en *biblisk grund* och en *omvärldsanalys*.

Alltifrån EFKs start 1996 har ledstjärnorna för den internationella missionen varit pionjär inriktning, helhetssyn, samarbete och ömsesidighet. Med mission avses det uppdrag Gud har gett den kristna kyrkan att till alla folk förmedla de goda nyheterna om Guds kärlek, Guds frälsning och Guds rike, alltså evangeliet om Jesus Kristus. Denna mission har sin förutsättning och grund i församlingens inre liv och gemenskap men tar sig uttryck i dess vittnesbörd utåt i ord och gärning, med andra ord av evangelisation/församlingsbyggande och tjänst/diakoni. Uppdraget delas av alla kristna, men församlingen avskiljer och sänder några för särskilda uppgifter för vilka de har personlig utrustning och kallelse.

Missionsarbetet måste ständigt utvärderas i takt med de förändringar som sker i omvärlden och strategin anpassas till den verklighet som råder. I en omvärldsanalys tar dokumentet upp de politiska förändringarna i världen, den ekonomiska verkligheten, globaliseringen, den växande nationalismen och profileringen av etnisk tillhörighet, fattigdomen, aidskatastrofen, de mänskliga rättigheterna, aktuella tendenser bland världsreligionerna och inom den evangeliska kyrkan och missionen samt församlingarnas utveckling i Sverige.

Tre fokuserade verksamhetsinriktningar presenteras i dokumentets andra del: *evangelisation och församlingsgrundande*, *ledar- och församlingsutveckling* samt *diakoni och samhällsutveckling*. För var och en beskrivs utgångspunkter och nuläget, EFKs policy samt några övergripande mål och strategiska riktlinjer.

Pionjärevangelisation går hand i hand med en målmedveten strävan att grunda nya församlingar. Tillsammans med sina partners vill EFK bidra till att allt fler "växande församlingar" uppstår "över hela världen". Sådan samverkan, inte minst bland hittills onådda folk, formaliseras i partneröverenskommelser. Målet är självstyrande församlingar med en förkunnelse som är trogen evangeliet och relevant i den egna kulturmiljön och som ger impulser till fortsatt gränsöverskridande mission.

Träning och utbildning av ledare är ett led i utvecklingen av "växande församlingar" och av organisationer som väl fyller de uppgifter de är tänkta för. För att en ledare ska fungera bra för sitt sammanhang, behövs en god organisation - och vice versa. Ett sunt ledarskap präglas av tjänst och inte dominans och av öppenhet för att lära och berikas av andras erfarenheter. EFK ser en satsning på teologisk utbildning som central för ledar- och församlingsutveckling liksom insatser för att motivera våra samarbetskyrkor så att de i sin tur "förmedlar hela evangeliet" vidare till nya människor och folk. Väl fungerande församlingar stärker också det civila samhället och därmed kyrkornas bidrag till samhällsutvecklingen.

Genom omsorgen om ”hela människan” får enskilda och grupper hjälp till ett värdigt liv där de grundläggande behoven blir tillfredsställda. I detta vill EFK ta sin utgångspunkt hos de fattiga och hos marginaliserade grupper i samhället och särskilt prioritera insatser som tydligt förbättrar deras situation och som ökar respekten för deras värde och värdighet, det vill säga deras mänskliga rättigheter. Utan att överge omsorgen om enskilda människor i nöd vill EFK se en förskjutning mot insatser som söker komma åt fattigdomens orsaker och därmed åstadkommer strukturella och långsiktiga förändringar. Aidsepidemin utgör ett exempel på hur dessa olika områden går in i varandra. EFK vill utifrån sin helhetssyn på människan och på missionsuppdraget bidra till en samlad insats mot denna katastrof, dess orsaker och följder.

I dokumentets tredje del tas några övergripande strategiska perspektiv upp, som gäller alla de tre verksamhetsinriktningarna, nämligen *personal*, *samverkan i mission*, *tyngdpunktsförskjutningar* och *resursfördelning*.

Missionären är EFKs viktigaste resurs. I församlingen upptäcks och utvecklas personlig kallelse och gåvor för missionstjänst. Men missionärerna anställs av EFK centralt med kontrakt på en bestämd tidsperiod. De ska medverka till att EFKs mål förverkligas, arbeta i team med inhemska ledare och medarbetare och inordna sig i de strukturer som gäller hos samverkande part. Under senare tid har det skett en betydande minskning av antalet missionärer från EFK. EFK centralt och församlingarna bör tillsammans söka vägar att fördjupa missionsengagemanget, så att denna minskning kan vändas i en ökning. Step Out-programmet är av stor betydelse. Många erfarna och väl kvalificerade personer inom EFKs samlingskyrkor och partners gör viktiga insatser på de områden EFK fokuserar. Det är viktigt att stödja utbildning och träning av fler sådana nyckelpersoner.

Ett annat viktigt strategiskt perspektiv är samverkan i mission. Enhet och samverkan ska känneteckna alla EFKs insatser. Nya former för samverkan bör även utvecklas, inte minst tillsammans med de nya missionsaktörerna. Det kan till exempel innebära att internationella team bildas, att EFK medverkar till en samverkan mellan olika parter i Syd eller att strategiska allianser utvecklas med partners i olika regioner för insatser i Sverige av typ ”mission i retur”. Ett 60-tal internationella samarbetsavtal finns mellan EFK och andra organisationer. Utvärdering och utveckling av partnerskap är ett ständigt prioriterat område, men det kan ibland även vara motiverat att avveckla existerande partnerskap.

Många viktiga insatser som nu görs kommer att fortsätta. Samtidigt kommer delvis nya inriktningar och satsningar att få ökad uppmärksamhet. En betydande geografisk förskjutning har redan skett från Afrika, Latinamerika och Europa till mindre evangeliserade länder i Mellanöstern och Asien. Den ska fortsätta men här måste en del andra bedömningar som görs i dokumentet vägas in. Tyngdpunktsförskjutningar kommer även att behöva ske inom regionerna liksom mellan och inom de olika verksamhetsinriktningarna. En ökning av insatserna föreslås totalt sett när det gäller diakoni och samhällsutveckling. När det gäller evangelisation och församlingsgrundande kan en ökning av det totala arbetet ske genom EFKs partners även om en minskad andel av EFKs ekonomiska resurser under kommande år används direkt för detta område. Därför är satsningarna på ledar- och församlingsutveckling, där även organisationsutveckling ingår, strategiskt viktiga och deras andel av den totala kakan bör därför inte minska.

EFK kommer med beslutsamhet och engagemang och i nära samverkan med sina partners att satsa på att grunda församlingar, träna ledare och tjäna i samhället för att förverkliga visionen *Växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen*.

Evangeliska Frikyrkans vision är: Växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen.¹

Inledning

För att förverkliga denna vision bedriver Evangeliska Frikyrkan (EFK) och dess församlingar en omfattande verksamhet. I detta arbete behövs både Andens ledning och en noggrann och tydlig planering. Denna planering sker bland annat genom fastställda verksamhetsplaner och därtill hörande budget. Ibland behövs en process av eftertanke och analys för att med distans till de kortsiktiga besluten, och utifrån en relevant omvärldsanalys, tänka igenom hur den övergripande visionen ska förverkligas i det gemensamma arbetets utveckling. I en sådan process kan det bli nödvändigt att initiera påtagliga förändringar i den pågående verksamheten.

Syftet med detta dokument är

- att klargöra de grundläggande övertygelser och principer som ska styra det internationella arbetet (*policy*),
- att sätta upp gemensamma *övergripande mål*,
- att fastställa riktlinjer för arbetet inom tre fokuserade verksamhetsinriktningar för att förverkliga målen (*strategi*).

Målen och strategin tar sikte på perioden 2004-2008. Avsikten är sedan att i god tid före 2008 bearbeta detta dokument till en ny version som ska gälla för en kommande period.

De tre verksamhetsinriktningarna är:

- *Evangelisation och församlingsgrundande.*
- *Ledar- och församlingsutveckling.*
- *Diakoni och samhällsutveckling.*

Kort uttryckt vill EFK verka för att grunda församlingar, träna ledare och tjäna i samhället. Detta sker tillsammans med de olika samlarbetskyrkor² och andra partners med vilka EFK är intimt förbunden i ett stort globalt nätverk för mission.

Då vår inriktning är att det ska råda ömsesidighet i dessa relationer måste detta få genomslag i vårt sätt att tänka och arbeta. Detta dokument har till uppgift att tydliggöra EFKs röst i det ständigt pågående samtalet med våra samlarbetskyrkor och partners. Vi tror, att både tydlighet och dialog är väsentliga för att samarbetet ska utvecklas och ömsesidigt berika oss alla.

Utifrån EFKs identitet som ”församlingarna tillsammans i gemenskap och mission” med en struktur där beslut i trossamfundets gemenskap inte ersätter församlingarnas ansvar ”utan vill, på basis av representation och förtroende, uttrycka deras gemensamma vilja”,³ är det också viktigt med ett dynamiskt samspel mellan församlingarnas frihet och en nödvändig tydlighet i

---

¹ Formuleringen ”... över hela världen” i slutet av visionen är en språklig förändring av tidigare antagna formulering ”... i världen”.

² Med begreppet samlarbetskyrka avses kyrkor och samfund i andra delar av världen med vilka EFK har en etablerad samlarbetsrelation, oberoende av om de uppkommit som resultat av EFKs och dess modersamfunds missionsverksamhet eller inte.

³ Självförståelsedokumentet i *De troendes gemenskap*, s 7.

inriktningen av det gemensamma arbetet. Den demokratiska beslutsprocessen liksom dialogen mellan EFK centralt och pastorer/församlingsledare kring den internationella missionen, är av yttersta vikt. De lokala missionsråden har också en nyckelfunktion.

Evangeliska Frikyrkans internationella arbete – policy, mål och strategi bör användas tillsammans med den övergripande verksamhetsplanen för EFK⁴ och verksamhetsplanerna för respektive region med tillhörande landstrategier. När dessa upprättas och fastställs av styrelsen måste alltid hänsyn tas till den övergripande verksamhetsplanen och detta policy-, mål- och strategidokument.⁵ När kontinuerlig utvärdering av verksamhetsplaner sker ska avstämning göras mot målen, som de är beskrivna i detta dokument.

Kommunikativa enheten⁶ på EFKs kontor ger, i samverkan med Missionsinstitutet, kontinuerligt stöd till regionkontoren i denna process och förser regelbundet alla instanser med underlag i form av till exempel delutvärderingar, avstämmingar och statistik.

Dokumentet är ett viktigt referensmaterial i samråd och samverkan mellan det internationella arbetet i regionerna och EFKs tre program (församlings-, utbildnings- resp. ungdomsprogrammet). Ömsesidiga impulser och konkret samverkan förstärker den internationella dimension, som är viktig i allt arbete som EFK bedriver.

Kombinationen av en fördjupad och uthållig förbönstjänst och en god missionsstrategi är en viktig förutsättning för att EFKs och församlingarnas internationella mission ska utvecklas dynamiskt och i Guds rikes tjänst.

I. Bakgrund och motivering

I detta avsnitt ges en historisk bakgrund och motivering till dokumentet. Den bibliska grunden för den missionssyn som EFK bejakar sammanfattas och några viktiga definitioner formuleras. I en koncentrerad omvärldsanalys noteras de viktigaste faktorerna till vilka hänsyn bör tas när en missionsrörelse i vår tid formar policy, mål och strategier.

Historik

Evangeliska Frikyrkans modersamfund, Helgelseförbundet (HF), Fribaptistsamfundet (FB) och Örebromissionen (ÖM), alla med sin begynnelse i slutet av 1800-talet, var redan från början rörelser med uttalat fokus på mission och evangelisation. Med tiden blev betoningen tydligare på församlingsrörelsen, där församlingarna kom att ta ett allt större förböns- och underhållsansvar för ”sina egna” missionärer.

Avkoloniseringen och den missionssteologiska utvecklingen ledde till framväxten av självständiga samlingskyrkor från mitten av 1900-talet. Kongressen för världsevangalisation i Lausanne 1974 påverkade i hög grad modersamfundet, och Lausannedeklarationen antogs efter hand av dessa som ett grunddokument för deras internationella arbete. Temat från Lausanne, ”Hela evangeliet till hela människan i hela världen”, beskriver i koncentrat samtliga modersamfundets syn på relationen mellan församlingsinriktat och socialt

⁴ En sådan övergripande verksamhetsplan finns f n (2004) inte, men det är styrelsens avsikt att utarbeta en sådan.

⁵ Den tidigare styrelsen för internationell diakoni (SID) initierade ett arbete med ett policydokument för EFKs internationella diakoni och utvecklingssamarbete. Efter antagande av styrelsen kommer det att utgöra ett viktigt dokument som kan ses som en fördjupad policy när det gäller den tredje verksamhetsinriktningen i detta dokument.

⁶ Detta uttryck används för den enhet som formats efter sammanslagning av internationella staben, informationsstabens och insamlingsstabens.

missionsarbete. Den helhetssynen tillsammans med möjligheten att erhålla medel från Sida för socialt biståndsarbete, ökade de internationella sociala insatserna inom modersamfundet.

Det nya samfundet, Nybygget – kristen samverkan, bildades 1996 och antog 2002 namnet Evangeliska Frikyrkan. Inför det konstituerande årsmötet uttrycktes det internationella arbetets ideologiska grund på följande sätt:

”Nybygget utgörs av församlingar som samarbetar för att utbreda Guds rike... Mission är hela församlingens uppdrag. I församlingen bör det regelbundet undervisas om mission i ett bibliskt perspektiv. Församlingen bör vara en miljö, där gåvor för missionstjänst upptäcks och utvecklas.

Nybygget understryker vikten av den direkta relationen mellan församling och missionsarbetare i förbön, offer och personlig omsorg.

Nybygget bidrar med samordning av missionsinsatser, uppbyggnad av kompetens, utveckling av internationella kontakter, anställning av missionärer, etc...

Syftet med Nybyggets internationella arbete kan beskrivas på följande sätt: Nybygget vill vara en rörelse som hjälper församlingar att fullborda missionsuppdraget att nå alla folk, genom att motivera, utrusta och understödja kristna i alla åldrar.

Målet är att förkunna Kristus för alla folk. Nybygget vill därför vara en pionjärmission, där onådiga folk prioriteras i det tvåfaldiga uppdraget: Evangelisation och social omsorg. Nybygget ska ha bestämda och konkreta mål.”

Under den process som ledde fram till bildandet av Nybygget och under de första verksamhetsåren utvecklades några grundläggande principer, som ska prägla planeringen och genomförandet av det internationella arbetet.

- Pionjär inriktning
- Helhetssyn
- Samarbete
- Ömsesidighet

Pionjär inriktning innebär insatser med syfte att plantera nya församlingar eller starta nya verksamheter, men också beredskap att gå till nya områden eller nya folkgrupper. Den kan också innebära beredskap till uppbrott från platser, områden och verksamheter där behoven och den nationella kyrkans ansvarstagande inte längre lika starkt motiverar bistånd utifrån.

Helhetssynen utgår från att Gud är ”alla människors skapare”, att det är ”Guds angelägenhet att rättvisa och försoning ska råda i hela det mänskliga samhället” och att därför ”både evangelisation och socialt och politiskt engagemang tillhör vår kristna plikt”.⁷ Den innefattar omsorg om hela skapelsen, både människor och miljö, liksom förkunnelse och praktiska insatser på ett kulturellt anpassat sätt.

Viljan till *samarbete* ska vara tydlig eftersom ”vår enhet stärker vårt vittnesbörd, medan splittring underminerar vårt evangelium om försoning”⁸ men också med tanke på ansvarsfullt resursutnyttjande. Samarbete ska sökas där det är praktiskt och trosmässigt möjligt, i synnerhet i samband med nya satsningar. För den kristna missionen i stort innebär det oftast en bättre förvaltning av personella och ekonomiska resurser.

---

⁷ Lausannedeklarationen, artikel 5.

⁸ Lausannedeklarationen, artikel 7.

Mission är inte längre ett envägsföretag – från väst till övriga delar av världen. Mission från och till sex kontinenter öppnar vägen för ett *globalt ömsesidigt resursutbyte*. Detta är en utmaning och kräver öppenhet att se och erkänna varandras gåvor, resurser och erfarenheter. Det innebär också att vi ser våra egna begränsningar och behov så att vi lär och utmanas av våra samarbetspartners i fördjupade relationer.

Det finns en rad olika dokument, som beskriver enskilda delar av EFKs tros- och värdegrund. Ett sådant är den redan nämnda *Lausannedeklarationen*, ett annat är *Självförståelsedokumentet* (1997), där styrelsen utvecklat hur den uppfattar EFKs identitet som trossamfund. Det *Ideologiska grunddokumentet*, som låg till grund för samgåendeprocessen mellan de tre samfundet, säger bland annat att det nya trossamfundet är en församlings- och missionsrörelse med fyra identitetsbegrepp: missionsinriktad, baptistisk, evangelikal och karismatisk. Med utgångspunkt i insikten att ”mission är ett naturligt utflöde av gemenskapen med Gud och vår tro på Herren Jesus Kristus” sammanfattas den kristna församlingens missionsuppdrag i formuleringen ”att förmedla hela evangeliet till hela människan i hela världen”.

Evangeliska Frikyrkan sammanfattar sin *vision* på följande sätt: *Växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen.*

Biblisk grund

”Kyrkan lever av mission som elden av att brinna.” Detta citat från teologen Emil Brunner antyder att mission är en del av den kristna kyrkans och därmed varje lokal församlings identitet och uppgift. I en av fornkyrkans trosbekännelser läser vi att ”vi tror på en enda, helig, universell och apostolisk kyrka”. Det sista av dessa fyra kännetecken på en sann kyrka betyder inte bara att den härleder sig från Kristi apostlar (sändebud) och bär deras tro vidare. Det betyder också att den är sänd, har del i en gudomlig sändning. ”Som Fadern har sänt mig till världen, sänder jag er till världen.”⁹ Denna sändning (”missio” på latin) är alltså en grundläggande biblisk ingrediens i församlingens identitet och uppdrag.

Alltifrån *skapelsen* och *syndafallet* har Guds kärlek och frälsningsvilja gällt alla människor och alla folk. Men Bibeln visar hur Gud uppenbarar detta i historien genom ett av folken. När Gud utvalde och ingick förbund med *Israels folk* var det för att detta folk skulle vara ”ett rike av präster”, alltså folkens representant inför Gud och Guds representant inför folken, eftersom ”hela jorden är min”.¹⁰

Israel hade dock svårt att låta Guds vilja komma till uttryck i sitt eget liv och än mer att fylla sin uppgift gentemot främlingar som kom till templet i Jerusalem för att lära känna den Gud de hört talas om. Genom sådana främlingar som återvände hem till sina folk skulle ”alla jordens folk lära känna ditt namn och frukta dig, så som ditt folk Israel gör”, enligt Salomos bön vid templets invigning.¹¹ Profeterna förkunnade dock att den tid skulle komma då Herrens tjänare skulle uppfylla folkets kallelse att vara ”ett ljus för andra folk” så att Guds räddning ska ”nå över hela jorden”.¹²

---

⁹ Joh 17:18, 20:21.

¹⁰ 2 Mos 19:5-6.

¹¹ 2 Krön 6:32-33.

¹² Jes 49:6.

När Herrens tjänare Jesus Kristus, *Messias*, kom koncentrerade han sin mission till Israels folk. Budskapet om Guds frälsning och Guds rike skulle först förkunnas för dem som hade fått löftet, innan det skulle föras ut till folken. Det universella frälsningserbjudandet förutsatte också att grunden först var lagd genom Jesus försoningsdöd och uppståndelse.¹³ I evangelierna kan vi emellertid se att Jesus i handling undervisade sina lärjungar om att Guds kärlek inte bara gäller Israel. Dessa öppningar mot icke-judar uppfattades av judarnas ledare (med rätta!) som Messiasanspråk.¹⁴

Men gränsöverskridandets tid kom först efter *Jesus död och uppståndelse*. Då hade hans gärning och anspråk bekräftats av Gud själv.¹⁵ Om Jesus inte hade uppstått hade vi varit kvar i våra synder, för det finns inget alternativt evangelium, ingen annan genom vilken vi kan bli frälsta.¹⁶ Att Jesus är den ende och unika frälsaren – det är en stark motivering för en mission som utgår från ”Guds radikala diagnos och hans lika radikala botemedel”, även när tidsandan präglas av relativism.¹⁷

Efter uppståndelsen intar Jesus platsen vid Gud faderns högra sida. Det är mot denna bakgrund vi ska förstå orden: ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar...!” Han som är hela universums herre, han har av sin fader getts ”åt församlingen till att vara ett huvud över allting“ och genom församlingens mission kallas alltfler att bejaka hans herravälde.¹⁸

Detta skulle ta sin början när Anden gett lärjungarna kraft att vittna om Jesus ”i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns”.¹⁹ På *pingstdagen* upphävdes symboliskt begränsningen till Israel genom förkunnelsen på ”andra tungomål” och så småningom öppnades perspektivet till blandfolket i Samarien och till icke-judiska folk. En tro grundad i judendomen påbörjade sin väg mot att bli en världsvid tro. Den rörelsen fortsätter genom historien och geografien, olika starkt i olika tider, men ändå med en obevlig drivkraft fram mot det mål som beskrivs i Uppenbarelsebokens sjunde kapitel: ”en stor skara...av alla folk...stod inför tronen”.²⁰

Kyrkans uppdrag är ett naturligt utflöde av dess egen identitet. Den är Guds folk ”församlat” kring Jesus Kristus och därmed delaktigt i hans uppdrag i världen. Gud kallar alltså ut ett folk ur världen och ger det ett nytt liv som inte är ”av världen”. Därefter sänder Gud sitt folk tillbaka in i världen som hans tjänare och vittnen. *Församlingens mission* är det som den är kallad att göra ”i världen”, utanför sin egen gemenskap. Den har sin förutsättning i församlingens inre liv men utgörs av dess evangelisation och diakoni. I detta uppdrag har alla enskilda medlemmar del, samtidigt som församlingen avskiljer och sänder vissa, som genom sina gåvor och sin personliga kallelse blir dess gränsöverskridande sändebud (missionärer). Uppdraget förverkligas både i den egna närmiljön och i helt andra kulturmiljöer där församlingar växer fram som är ”djupt rotade i Kristus och i närkontakt med sin egen kultur”.²¹

---

¹³ Matt 10:5-7, Joh 12:20-24.

¹⁴ Matt 15:21-16:4.

¹⁵ Apg 17:30-31.

¹⁶ Apg 4:12, 1 Kor 15:14-20.

¹⁷ Manilamanifestet, artikel 1.

¹⁸ Matt 28:18-20, Ef 1:20-23.

¹⁹ Apg 1:8.

²⁰ Upp 7:9-10.

²¹ Lausannedeklarationen, artikel 10.

Denna missions yttersta *syfte* är att Gud ska bli förhärligad och att Herren ska bli känd och ärad bland folken såsom den han är.²² Det sker inte minst genom att människor befrias från ondskans makt och upprättar en gemenskap, som är ett vittnesbörd om riket och visar framåt mot honom som kommer.²³

Ibland ses tjänsten, diakonin, bara som en språngbräda för evangelisation. Det är inte en biblisk tanke. *Modellen* för all dynamisk mission finns i Jesus liv och tjänst. Där finns en grundläggande enhet mellan ord och handling, förkunnelse och kärlekens gärningar, undervisning och helande. Vårt tjänande i Jesus efterföljd måste alltså vara ett uttryck för omsorg om hela människan.²⁴

Guds frälsningsverk syftar till att befria människor från följderna av deras bortvändhet från Gud och till att upprätta den ordning för människans totala liv som Bibeln kallar *Guds rike*. I detta liv vävs kärleken till Gud och kärleken till medmänniskorna samman.²⁵ Mötet med Guds kärlek ger oss en längtan efter att dela hans kärlek med våra medmänniskor, både genom att berätta för dem om Guds kärlek i Kristus och genom att tjäna dem i barmhärtighet och rättvisa. Evangelisation och socialt engagemang är tvillingar och kärleken är deras moder! De är oskiljaktiga men samtidigt har de båda ett egenvärde som uttryck för Guds kärlek genom oss.

Den missionerande församlingen kan alltså inte bortse från den konkreta nöden i en värld där en stor majoritet av människorna lever i fattigdom, ohälsa, okunnighet och ofrihet. Men den kristna kärleken kan inte nöja sig med att bara möta akuta behov när man börjar få insikt i vad de djupast sett beror på. Kallelsen att i Jesus efterföljd och i kraft av hans försoning ”utplåna djävulens verk” gäller både individers liv och de ”tankebyggnader” och strukturer som skapar klyftor och brustna relationer mellan människor.²⁶

Om Guds rike i sin kommande fullhet ska karaktäriseras av till exempel mänsklig värdighet och gemenskap, rättvisa och fred, då är det vår kallelse att redan här och nu vittna därom genom att söka förverkliga detta så långt det är möjligt mitt i vår begränsning och i en ond värld. Det är den principen som Paulus uttrycker i Romarbrevet, när han uppmanar de kristna, som lever i denna tidsålder, att leva värdigt, som det hör dagen till. Det innebär att här och nu söka leva som om Guds rike i sin fullhet redan vore inne.²⁷

Jesus underströk enhetens betydelse för vittnesbördet utåt.²⁸ I Paulus missionsgärning var också samarbetet och delaktigheten betydelsefulla aspekter. Församlingen i Filippi är det bästa exemplet på delaktighet i apostelns missionsarbete. Han betonar också ständigt vikten av att församlingarna går vidare i mission.²⁹

Mot bakgrund av dessa bibliska perspektiv kan vi sammanfatta vår förståelse av begreppet mission.

- Med *mission* avser vi i detta dokument den kallelse och det uppdrag Gud har gett den kristna kyrkan och den lokala församlingen att manifesteras och förkunna de goda

---

²² Rom 1:5.

²³ Kol 1:13, Matt 24:14.

²⁴ Matt 9:35-36, 2 Tess 2:17.

²⁵ Matt 22:37-39, 1 Joh 3:17, 4:20-21.

²⁶ 1 Joh 3:8, Apg 26:18, 2 Kor 10:4-5.

²⁷ Rom 13:12-13.

²⁸ Joh 17:23.

²⁹ Rom. 15:24; Fil. 1.3-5, 27; 1 Tess. 1:2-10.

nyheterna om Guds rike, evangeliet om Jesus Kristus, i hela världen, till ett vittnesbörd som kan ses och höras bland alla folk.

- Denna mission har sin förutsättning och grund i *församlingens inre liv och gemenskap*, vars attraktionskraft därmed får en missionsdimension.
- Kyrkans mission utgörs specifikt av dess vittnesbörd i ord och gärning om Guds kärlek, Guds frälsning och Guds rike, med andra ord av *evangelisation/församlingsbyggande* och *tjänst/diakoni*.
- *Uppdraget* delas av alla kristna, men församlingen avskiljer och sänder några för särskilda uppgifter för vilka de har personlig utrustning och kallelse.

Omvärldsanalys

Vi lever och arbetar i en komplex värld. Den snabba utvecklingen i det globala samhället påverkar oss på alla nivåer. En missionsorganisation bör därför ständigt utvärdera sitt arbete i takt med de förändringar som sker och anpassa sin strategi till den rådande verkligheten. Följande omvärldsanalys utgår från de mest dominerande tendenserna vid tiden för dokumentets tillkomst.

De politiska förändringarna i världen är markanta. Slutet på det kalla kriget mellan Öst och Väst och en upplösning av totalitära regimer ger en ny politisk geografi med påtagliga konsekvenser för länderna i Syd. Vissa sådana regimer har bara bytt ideologiskt förtecken, men alltför många länder inrättar en demokratisk styrelseform, till exempel i Afrika. Istället för den tidigare inbördes antagonismen är öst- och västmakternas gemensamma fiende idag terrorismen, även om definitionen av vad terrorism är varierar. Gamla konflikthårdar, till exempel i Mellanöstern, får nya dimensioner av det faktum att USA är den enda egentliga supermakten i dagens värld. Dess politik gör därmed Amerika till måltavla för extrema islamistiska grupper.

De politiska allianserna följer alltmer ekonomiska intressen och vilar allt mindre på ideologiska grunder. Europeiska Unionen intar teoretiskt en position av motbalans till NAFTA, den nordamerikanska ekonomiska alliansen, men förstärker i verkligheten västvärldens politiska tyngd i världen.

Nära kopplat till det politiska finns alltså *den ekonomiska verkligheten*. De strategiska allianserna som bildas försvårar alltmer situationen för de fattiga länderna. Skyddstullar och andra lagar mot import från två-tredjedelsvärlden³⁰, favoriserar den västerländska industrin och produktionen, samtidigt som de fattiga nationerna isoleras i sin strävan att komma in på världsmarknaden. Det är särskilt påtagligt när det gäller jordbruksprodukter. Resultatet är att de rika blir allt rikare och de fattiga allt fattigare, vilket förstärks av den så kallade skuldskrisen. Samma mönster återkommer inom de flesta av länderna i två-tredjedelsvärlden där klyftorna blir allt större mellan en minoritet privilegierade och en majoritet som lever i misär. Krånglig byråkrati och brist på demokratisk stabilitet motverkar ofta en positiv utveckling. Korrupcion och maktmissbruk leder dessutom ofta till kriminalitet och till revolutionära initiativ.

Världsekonomin är en stark drivkraft till den så kallade *globaliseringen*. Industrialisering och urbanisering har medfört att nu över 50% av världens befolkning bor i städer, där de sociala problemen växer snabbt. Detta sker samtidigt som en begynnande världskultur tar form.

---

³⁰ Detta uttryck används ibland istället för "tredje världen" och bygger på att de oftast fattiga länderna utanför västerlandet omfattar ca två tredjedelar av världens befolkning.

Kommunikationssamhället överbryggat geografiska och tidsödande barriärer. IT-samhället växer varje dag och allt fler människor har tillgång till telefon, e-post och Internet. De snabba färdmedlen och kommunikationskanalerna skapar nya förutsättningar för information och personlig kontakt. Flexibilitet, snabba beslut och omedelbar respons är kännetecknen för den generation som uppfostras i dagens "globala by", framför allt i de växande metropolerna. Samtidigt lever en stor del av världens befolkning fortfarande i skuggan av IT-världen och får endast del av de negativa effekterna av globaliseringen. Multinationella företag fråntar de fattiga småjordbrukarna och småföretagarna deras inkomstkälla. Den globaliserade ungdomskulturen skapar stora gap mellan generationer. De nyliberala krafterna stimulerar den fria konkurrensen och förstärker utslagning och marginalisering.

Den växande *nationalismen och profileringen av etnisk tillhörighet* kan ses både som en följd av att sådant inte längre undertrycks i en ideologisk intresse, till exempel kommunismens i Östeuropa, och som en reaktion mot globaliseringen. Tendensen förstärks i de områden i världen där de negativa aspekterna av globaliseringen är speciellt tydliga. Nationalismen som under 1900-talet främst var en strävan efter frihet från kolonialherravälde har blivit ett led i kampen mot globaliseringen. Om profileringen av den nationella eller etniska identiteten sammankopplas med politiska, ekonomiska eller religiösa intressen kan den bidra till motsättningar och konflikter länder och folk emellan och försvåra fredliga lösningar. Resultatet är bland annat det stora antalet flyktingar i världen och den invandrarfientlighet som kännetecknar inte minst västvärlden.

"*Fattigdomen är mänsklighetens största hot*" (FN:s generalsekreterare Kofi Annan). Mer än 1,3 miljard människor lever under existensminimum. Utvecklingen går mot att det snart är 10 % av världens befolkning som använder 90 % av resurserna. 90 % av människorna i världen får dela på de 10 % som blir över. Varje år dör ca 8 miljoner barn av sjukdomar som är lätta att förebygga och behandla, till exempel diarré och undernäring, 50 miljoner barn är mentalt eller fysiskt skadade på grund av för lite näring. Ca 150 miljoner barn, de flesta flickor, går inte i skola och ytterligare nästan en miljard vuxna kan inte läsa. Den ökande klyftan mellan fattiga och rika är inte bara materiell – den går också mellan dem som har möjlighet att skaffa sig kunskap och dem som till exempel aldrig läst en bok eller sett en dator.³¹

Fattigdom och misär ökar dramatiskt i spåren av *hiv/aids*. Samtidigt förvärras själva aidsutvecklingen av fattigdomen. Epidemin har växt fram sedan början av 1980-talet och har utvecklats till historiens mest omfattande katastrof i sitt slag och har i flera länder lett till nationell förödelse. Detta gäller speciellt de afrikanska länderna söder om Sahara. I detta område finns tre fjärdedelar av världens drygt 40 miljoner hiv-smittade personer och i vissa länder är 30-40% av den vuxna befolkningen smittbärare. Generationer av utbildade och arbetsföra människor slås ut. 14 miljoner barn har blivit föräldralösa och FN beräknar att siffran nästan kommer att fördubblas under den tidsperiod detta dokument avser. I Asien och stora delar av Östeuropa utvecklas aidsepidemin i en allt snabbare takt och utgör i många länder ett allvarligt hinder för utvecklingen. Världshälsoorganisationen (WHO) har även uppmärksammat de allvarliga utvecklingshinder som utgörs av sjukdomar som till exempel malaria och av problemen som sammanhänger med det växande missbruket av alkohol och droger.

Många av de nämnda företeelserna i vår omvärld påverkar enskilda och gruppers situation negativt. Samtidigt kränks *de mänskliga rättigheterna* i en lång rad länder. Det gäller inte bara

---

³¹ Sifferuppgifterna kommer från Världsbankens publikation *Poverty Reduction* från år 2000.

politiska fri- och rättigheter. Människor förvägras ett värdigt liv på många sätt. Ofta är barn och kvinnor särskilt utsatta (barnarbete, trafficking, kvinnoförtryck). I stora delar av Nordafrika, Mellanöstern och Asien drabbas många människor av staters eller religiösa majoritetsgruppers bristande respekt för religionsfriheten.

När det gäller *världsreligionerna* finns motstridiga tendenser. Å ena sidan har det moderna samhället främjat sekularisering och en syn på religion som en fråga om subjektiv värdering hemmahörande i den privata sfären. Å andra sidan finns många tecken på religionernas renässans, och religionens politiska dimension uppmärksammas alltmer. Omfattande folkförflyttningar och flyktingströmmar har i många länder lett till ett mångreligiöst samhälle. Det har lett till spänningar och konflikter mellan olika religionsgrupper men också till dialog och samverkan för gemensamma intressen. Religionsmötet med dess komplicerade problematik är oundvikligt även i de tidigare ”kristna” länderna och inte bara i de länder som domineras av icke-kristna religioner. Det är inte heller bara kristendomen som är missionerande. Islam sprids i snabb takt i Europa, Afrika och Asien, inte bara genom immigration utan även genom direkt mission. Buddhismen och hinduismen sprids också långt bortom sina kärnländer.

Den evangeliska kyrkan har haft en stark tillväxt i två-tredjedelsvärlden. Kring 1960 fanns 75 % av de evangeliskt kristna i Väst (Europa, Nordamerika och Australien/Nya Zeeland) och 25 % i Asien, Afrika och Latinamerika. Kring 2000 är förhållandet omvänt, med ca 70 % av de evangeliskt kristna i de tidigare mottagande missionsländerna. Samtidigt som det skett en stagnation i Europa, och på vissa håll till och med en minskning, så har kyrkorna i två-tredjedelsvärlden ökat både genom stor befolkningstillväxt och stora väckelser. Pingstkyrkor och andra karismatiska rörelser tenderar att ha snabbast tillväxttakt. Teologiskt bryts olika strömningar mot varandra, även inom kyrkor och rörelser som i stort är evangelikala. Olika bibeltolkning leder ibland till olika ställningstaganden när det gäller vissa karismatiska fenomen, framgångsteologi, kvinnors rätt till pastorstjänst, sexualmoraliska frågor etc.³²

De här nämnda aspekterna på utvecklingen i världen av idag påverkar givetvis *den kristna missionen*, vilket avspeglas i de följande avsnitten av dokumentet. Några tendenser från de evangeliska missionssammanhangen ska också noteras. Där finns sida vid sida den helhetssyn som Lausannedeklarationen förespråkar och en resultatnriktad, pragmatisk mission. Spänningen mellan reflexion och handling har både bidragit till en kreativ utveckling inom den evangeliska missionsvärlden och till svårigheter i förståelse och samarbete. 10/40-fönstret och onådda folk är beteckningar som försökt sammanfatta de stora utmaningarna i vår tid.³³ Dessa begrepp utgår främst från evangelisationsaspekten av den kristna kyrkans uppdrag. Samtidigt betonas också att de flesta av världens fattiga finns just inom det angivna området. Denna geografiska och etniska fokusering har påverkat många missioners strategiska planering. En markant tyngdpunktsförskjutning har således skett från traditionella missionsfält till muslimvärlden och Asien.

Ökningen av missionärer från två-tredjedelsvärlden är en konsekvens av kyrkans numerära tillväxt i Asien, Afrika och Latinamerika och av den ökande medvetenheten kring kyrkans ansvar för världsevangelisation. Över hälften av de evangeliska missionärerna i världen idag

---

³² Se Philip Jenkins, *The Next Christendom: The Coming of the Global Christianity*, 2002.

³³ Med det pedagogiska begreppet ”10/40-fönstret” avses områden mellan 10e och 40e breddgraden nord, dvs från Nordafrika i väster till Östasien, där en stor koncentration av onådda folk finns. Det senare begreppet avser folk och folkgrupper som är icke-evangeliserade eller där den inhemska kyrkan ännu inte kan ta fullt ansvar för den fortsatta evangeliseringen av folket.

kommer från de tidigare mottagande missionsländerna. Länder som Sydkorea, Indien, Singapore, Nigeria, Ghana, Brasilien och Costa Rica överträffar de flesta traditionellt sändande länderna i väst i antalet missionärer som i sitt arbete överskridit etniska och kulturella gränser inom eller utom den egna nationen.

Utöver alla dessa faktorer som påverkar internationell mission och situationen i våra samarbetskyrkor påverkas EFKs möjligheter till missionssatsningar av *församlingarnas utveckling i Sverige*. EFK som församlingsrörelse har för närvarande en i sammanhanget positiv trend med ett relativt stabilt medlemsunderlag. Församlingarnas ekonomi påverkas dock av situationen i samhället i stort. Inom överskådlig tid ger det anledning till viss oro beträffande planeringen av EFKs framtida internationella mission. Utvecklingen i vår tid innebär också att församlingarnas stöd till gemensamt beslutade verksamheter och projekt inte kan påräknas med automatik. Många små församlingar i glesbygd, som tidigare troget gett till missionen, läggs ned. Nya församlingar bildas, främst i städer. Det tar ofta tid innan dessa utvecklar ett engagemang för de gemensamma insatserna i Sverige och i internationell mission.

Det föreligger även en tydlig konkurrenssituation om församlingarnas ekonomiska bidrag. Propåer kommer från många håll. Bra motiveringar, kreativ information och förtroendeskapande personliga kontakter är nödvändiga för att få fortsatt stöd till missionärsunderhåll och projekt. Samtidigt innebär utvecklingen i samhället att det kan finnas större möjligheter till alternativa finansieringsvägar än förr. Denna fråga liksom frågan om balansen mellan intäkter från församlingar, enskilda givare, den svenska staten (främst Sida) och övriga icke-statliga finansieringskällor behandlas inte inom ramen för detta dokument.

Det påtagliga engagemanget inom EFKs ungdomsrörelse och från enskilda människor som är intresserade av internationell missionstjänst är en positiv faktor, men det behöver förankras i de lokala församlingarna.

Regionala eller nationella aspekter av omvärldsanalys och beskrivning av den missionella och kyrkliga situationen finns i verksamhetsplanerna.

II. Verksamhetsinriktning

De tre inriktningar som här presenteras finns redan i olika utsträckning i Evangeliska Frikyrkans befintliga missionsarbete. Detta dokument vill emellertid tydliggöra vad som ska stå i fokus för det internationella arbetet den närmaste femårsperioden. Det innebär ökade insatser på vissa områden, där vi hittills varit alltför blygsamt företrädna. Men det kan också innebära ytterligare utveckling av insatser på för oss mer traditionella områden.

Ordningsföljden mellan de fokuserade inriktningarna är logisk men innebär inte någon generell inbördes prioritering, eftersom de tillsammans utgör den helhet som vi hela tiden eftersträvar. Istället handlar det om en fokusering, som gör att insatser som inte tydligt faller inom dessa verksamhetsinriktningar måste motiveras och bedömas särskilt noga. En sådan prioritering föranleder även en kontinuerlig utvärdering av nuvarande insatser som grund för nya beslut.

Många internationella partners som bejakar helhetssynen har ändå påpekat att sammanhang och omständigheter kan motivera olika betoningar mellan de tre inriktningarna. I vissa politiskt känsliga områden eller under vissa omständigheter är till exempel direkt evangeliserande och församlingsgrundande projekt eller teologisk utbildning inte möjliga.

Under de tre verksamhetsinriktningarna anges först några utgångspunkter och definitioner liksom hur nuläget kan beskrivas. Därefter bestäms mycket kortfattat EFKs policy samt några övergripande mål och strategiska riktlinjer (se dokumentets inledning). Målen beskriver situationen som råder när målet är uppnått och är därför formulerade i presens. Mål och strategier utformas sedan mer i detalj i verksamhetsplanerna för respektive region.

Grunda församlingar - Evangelisation och församlingsgrundande

Evangeliska Frikyrkan står i en baptistisk väckelsetradition med dess betoning av omvändelse och av troendeförsamlingens princip, vilket naturligt leder till engagemang för evangelisation och församlingsgrundande.

Med begreppet *evangelisation* förstår vi, med Lausannedeklarationens ord, sådan aktivitet som syftar till ”att sprida de goda nyheterna om att Jesus Kristus dog för våra synder och uppstod igen, för att som Herre erbjuda syndernas förlåtelse och Andens frigörande gåva till alla som omvänder sig och tror”.³⁴ Evangelisation kan därmed beskrivas som hela församlingens angelägenhet, men också som den enskilde troendes ansvar. Den helige Ande utrustar även enskilda för en särskild evangelisttjänst. Bland många kristna i vår tid betonas evangelisation och omvändelsens nödvändighet mindre än förr, men vi håller fast vid att det är en omistlig del av vårt missionsuppdrag att inbjuda människor av annan tro till omvändelse och tro på Jesus Kristus.³⁵

En naturlig följd av evangelisationen är att de som kommer till tro blir delaktiga i församlingssamfund där sådan finns. Pionjärevangelisation går därför hand i hand med en målmedveten strävan att grunda nya församlingar. Med *församlingsgrundande* avser vi hela den verksamhet (evangelisation, stöd, råd, undervisning etc) som syftar till att grunda nya lokala församlingar och som i en församlings pionjärstadium bidrar till att en lämplig organisation av församlingen formas och ett ledarskap utvecklas.

Att grunda församlingar är ett uttryck för Guds frälsningshandling i världen. Det är ett nödvändigt uttryck för den relation mellan Gud och människor som upprättats genom Jesus Kristus och tar gestalt i det folk han församlar. Församlingen är både ett tecken på Guds rikets ankomst och ett redskap genom vilket riket kan röra vid människors liv och påverka samhället i stort.³⁶

Församlingstillväxt och församlingsgrundande går hand i hand. Detta påstående stöds av erfarenheter från alla typer av församlingsrörelser världen över. Samfund som visar en ökning av antalet församlingar visar också en ökning av antalet medlemmar. Motsatt förhållande gäller vid minskning av antalet församlingar.

Nuläge

I EFKs internationella arbete sker idag evangelisation och församlingsgrundande på olika sätt: genom egen personal i samverkan med nationella, genom stöd till nationella arbetare eller genom ekonomiskt stöd till samsamfund eller samsamfundspartner. En del partners har redan en utarbetad strategi för församlingsgrundande insatser, medan andra saknar strategi för detta.

³⁴ Se Lausannedeklarationen, artikel 4.

³⁵ Se avsnittet ”Biblisk grund”.

³⁶ Matt 16:16-19; Apg 2:41-47; Ef 1:3-22; 1 Tess 1:2-10; 1 Petr 2:4-10

Det kan också framhållas att på platser där vi arbetar enbart eller huvudsakligen med diakonala insatser leder detta inte sällan till att församlingar grundas.

EFKs prioritering av församlingsgrundande har resulterat i att ett antal nya församlingar grundats, men vi ser också behov av att tydligare lära och utvecklas av de erfarenheter som många av våra internationella partners gjort.

Policy

Det är vår fasta övertygelse att församlingsgrundande är nödvändigt för att evangeliet ska kunna förmedlas till allt fler människor över hela världen. Denna inriktning gäller såväl enskilda församlingar som vårt gemensamma arbete. Därför vill vi i vårt internationella arbete betona denna inriktning som ett sätt att uppfylla vårt missionsuppdrag så att så många som möjligt ska få höra budskapet om Jesus Kristus. I enlighet med den historiska målsättningen för evangelisk mission vill vi se ”självstyrande, självunderhållande och självutbredande” församlingar grundas. Men självständighet är inte ett egenvärde utan en förutsättning för verklig ömsesidighet. En annan förutsättning är att alla församlingar och samfund/kyrkor har en teologi och förkunnelse som är trogen evangeliet och relevant i den egna kulturmiljön och som ger impulser till gränsöverskridande mission.

Församlingsgrundande och församlingsutveckling är en central uppgift utifrån missionsuppdraget. Erfarenheter, inte minst från Afrika, visar samtidigt att kyrkorna just genom att vara trogna sin identitet och kallelse som kyrkor är en betydelsefull del av det civila samhället.³⁷ Att grunda och utveckla församlingar är därför även ett bidrag till det nödvändiga arbetet att stärka det civila samhället i två-tredjedelsvärlden. Särskilt under kaotiska förhållanden är kyrkan ibland den enda fungerande strukturen och moraliska kraften i samhället. I stater med totalitära regimer är kyrkorna ofta en plats där frihet och dialog fortfarande har utrymme. Fastän sådana regimer just därför försöker begränsa kyrkornas frihet och inflytande blir dessa ofta en surdeg som verkar för frihet, rättvisa och mänskliga rättigheter i samhället i stort.

I vissa miljöer kanske de utländska missionärernas möjlighet till vittnesbörd begränsas till personliga relationer. I andra kan evangelisation vara själva huvuduppgiften. Men missionärerna kan alltid vara en viktig resurs i en process av församlingsgrundande. De bör helst arbeta i team med blandade nationaliteter. Målet är att så tidigt som möjligt etablera ett lokalt ledarskap. Hela denna process genomsyras av strävan efter kulturell relevans.

Övergripande mål

Målen beskriver situationen som råder när målet är uppnått och är därför formulerade i presens.

1. Betoningen på evangelisation och församlingsgrundande är tydlig i samtliga regioner, vilket leder till att allt fler ”växande församlingar” kommer till ”över hela världen” genom EFKs stöd i olika former.
2. Flera nya partnerskap har bildats med särskilt fokus på missionsmotivation och församlingsgrundande bland onådade folk.

---

³⁷ Med uttrycket ”det civila samhället” avses icke-statliga grupperingar, kyrkor, organisationer och institutioner som bygger på människors frivilliga anslutning.

- Arbetet med församlingsgrundande i Sverige berikas av insatser från och erfarenhetsutbyte med våra samarbetskyrkor och partners utanför Sverige samtidigt som församlingsprogrammet är en resurs i regionernas arbete.

Några strategiska riktlinjer

För att förverkliga dessa mål är det nödvändigt att systematiskt föra en dialog med berörda samarbetspartners om hur evangelisation och församlingsgrundande kan prioriteras i deras arbete och om på vilka sätt EFK genom sina insatser kan förstärka denna inriktning. EFK bör bidra med resurser för undersökning och kartläggning av icke-evangeliserade folkgrupper och områden med närhet till de sammanhang där vi redan är involverade.

I denna dialog speglas både relevanta erfarenheter från Sverige, som församlingsprogrammet inventerar, och erfarenheter från andra sammanhang, som i sin tur kan berika och stimulera insatserna i Sverige. Former för ”mission i retur”³⁸ utvecklas, vilket är nödvändigt för att stärka ömsesidighet i mission. En inventering görs även av tänkbara former för samverkan med andra organisationer som är församlingen till hjälp (institutioner för dokumentation och forskning kring onådade folk, bibelsällskap, organisationer för produktion och distribution av kristen litteratur, radiomissioner, studentrörelser osv).

Samverkan med samarbetskyrkor och andra organisationer för evangelisation och församlingsgrundande, inte minst bland hittills onådade folk, formaliseras i partneröverenskommelser. I dessa utvecklas också kopplingar till EFKs tre program.

I församlingsgrundande pionjärmission bör man uppmärksamma den resurs som kan finnas i människor från folkgruppen eller landet ifråga som kommit till tro i Sverige.

Ungdomsprogrammet bör i större utsträckning sända unga människor genom Step Out till olika situationer där församlingsgrundande arbete pågår. De kan där bidra med exempelvis stödinsatser i lokalt ungdoms- och studentarbete.

Redan när vi går in i ett nytt projekt³⁹ med församlingsgrundande ska en utvärderings- och utfasningsplan för EFKs insats vara överenskommen med samarbetspartnern. Tidsperspektivet beror såväl på typen av engagemang som under vilka omständigheter det församlingsgrundande arbetet sker och fastläggs alltid i samförstånd mellan berörda parter. Det är dock alltid viktigt att pionjärarbete genomförs med långsiktighet som ledstjärna, för att de nygrundade församlingarna ska ha uppnått tillräcklig egen bärkraft när den svenska insatsen i planering, genomförande och ekonomisering fasas ut.

Träna ledare - Ledar- och församlingsutveckling

Evangeliska Frikyrkan och dess modersamfund har en stark tradition av att forma, träna och utbilda ledare för olika uppgifter. Det är ett led i utvecklingen av växande församlingar och av organisationer som väl fyller de uppgifter de är tänkta för. Därför är ledar- och församlingsutveckling en naturlig följd av och komplement till evangelisation och församlingsgrundande.

---

³⁸ Se avsnittet Samverkan i mission för förklaring av begreppet ”mission i retur”.

³⁹ När ordet projekt används i detta dokument avses en verksamhet med ett bestämt avgränsat mål, under en bestämd tidsperiod och med en begränsad resursinsats. Ett projekt bedrivs dock aldrig isolerat från det större sammanhanget, verksamhetsformen eller programmet.

Med *ledarutveckling* avser vi de aktiviteter och processer som syftar till att individer och grupper växer i kunskap, personlig mognad och förmåga att leda andra in i uppgifter och ansvar. Därigenom kan de komma in i den tjänst och roll där de med Guds hjälp och välsignelse kan använda de förutsättningar och gåvor Gud givit dem. Ledarutveckling inbegriper lärjungaträning, teologisk och annan utbildning, handledning av mentor liksom kontinuerlig kompetensutveckling.

Församlingen är som Kristi kropp djupast sett en organism, som dock behöver en organisation. Med *församlingsutveckling* avser vi den fördjupning och utveckling av församlingens liv, strukturer och funktioner som tar sig uttryck i dess gemenskap och gudstjänst, vittnesbörd och tjänst. Den leder till tillväxt både i antal och mognad. Det finns också en rad organisationer och institutioner som är församlingen till hjälp. Vi inbegriper även sådana i denna verksamhetsinriktning. Begreppet *organisationsutveckling* avser såväl fördjupning av identitet och självförståelse som kapacitet att nå uppsatta mål och göra nödvändiga förändringar från tid till tid. Detta är givetvis även för församlingar och samfund en aspekt av det vi benämner församlingsutveckling.

Det är naturligt och viktigt att beskriva arbetet för ledar- och församlingsutveckling parallellt i ett sammanhang. Församling/organisation och ledarskap hör nära samman. För att en ledare ska fungera bra för sitt sammanhang, behövs en god organisation - och vice versa. En bra organisation är anpassad till sitt sammanhang och ger utrymme och möjligheter för människor att använda sina gåvor, kunskaper och övriga resurser för att församlingens eller organisationens mål ska kunna nås.

I Bibeln ges rader av exempel särskilt på ledarens centrala roll men också på organisationens betydelse. Gamla testamentet beskriver i långa stycken samspelet mellan ledare och folk. Mose är ett typexempel på en ledare som under lång tid förbereddes genom utbildning och erfarenheter för ett särskilt uppdrag. Han är också ett exempel på en ledare som för att kunna genomföra sitt uppdrag utvecklar en organisation.⁴⁰ Nya testamentet visar tydligt att Jesus såg som en av sina viktiga uppgifter att forma ett ledarskap för den församling som skulle växa fram. Redan i den första kristna församlingen utvecklades en organisation både för den sociala omsorgen och för det mer utåtriktade missionsarbetet.⁴¹

Nuläge

EFK har i sin egen organisation, sedan sin tillkomst 1996, arbetat medvetet och intensivt med ledar-, församlings- och organisationsutveckling. EFK vill vara en "lärande organisation". Det betyder att det finns en medvetenhet om vikten av att bearbeta dessa frågor både i Sverige och i övriga länder där vi är involverade och att i den bearbetningen ta vara på tidigare erfarenheter och misstag.

EFK framhåller betydelsen av utbildning och träning av ledare och av att skapa fungerande organisationer. Därför finns särskilda program för att förbereda bland annat evangelister, ungdoms- och fritidsledare, pastorer och missionärer för deras uppgifter (utbildningsprogrammet), liksom för att stärka församlingar i deras utveckling (församlingsprogrammet).

---

⁴⁰ 2 Mos 3; 2 Mos 18; 5 Mos 31:1-8

⁴¹ Luk 6:12-16; Matt 16:16-19; Matt 28:16-20; Joh 20:20-23; Apg 1:8, 6:1-7, Ef 4:11-13.

Att utbilda ledare och utveckla funktionella organisationer blev viktigt i de samfund som växte fram som resultat av missionsarbetet i Asien, Afrika och Latinamerika i mitten av 1900-talet. Frågorna om utveckling av ledarskap och organisation har på nytt blivit aktuella i de samarbetskyrkor, som visserligen sedan lång tid formellt är självständiga, men där det är nödvändigt att arbeta för en fördjupad nationalisering på alla nivåer: personellt, organisatoriskt, ekonomiskt, teologiskt och kulturellt. Det gäller inte bara det kyrkliga arbetet utan även utbildningsinstitutioner, sjuk- och hälsovård och annan social verksamhet. Under senare år har sådana processer genomförts i flera av våra regioner.

Policy

Lausannedeklarationen innehåller flera utmaningar för vår policy när det gäller denna verksamhetsinriktning: ”I de yngre kyrkorna är Gud i färd med att mobilisera nya resurser för världsevangelisationen.” Resultatet av vårt missionsarbete måste bli ”församlingar som är djupt rotade i Kristus och i närkontakt med sin egen kultur”. ”Vi bekänner att vi ibland har eftersträvat församlingars numerära tillväxt på bekostnad av tillväxten på djupet och skilt evangelisation från kristen fostran”. Det mångfacetterade arbetet måste få ”nationella ledare som uppenbarar ett sant kristet ledarskap, vilket utmärkes av tjänst och inte av dominans”. Ett sunt andligt ledarskap sammanfaller med ett demokratiskt ledarskap med förtroende hos och ansvarighet inför dem man är utsedd att leda.⁴²

Det är vår grundläggande övertygelse att insatser för att utbilda ledare och utveckla församlingsliv och organisationers kapacitet och funktion är betydelsefulla överallt där EFK är engagerad. Därigenom stärks också det civila samhället och kyrkornas bidrag till samhällsutvecklingen. Eftersom vi samverkar med självständiga kyrkor och samfund måste sådant utvecklingsarbete främst stödja av dem själva initierade insatser.

En annan viktig princip i dessa processer är att stödja de nationella kyrkorna i deras strävan att kontinuerligt förankra församlingsbyggande arbete, teologisk utbildning och annan ledarträning i det kulturella sammanhanget (kontextualisering). Om kyrkan i utövandet av den kristna tron i ord och handling är både trogen mot evangeliet och kulturellt relevant har de lokala församlingarna goda möjligheter till både kvalitativ och kvantitativ tillväxt.

Missionsarbetets globala karaktär idag innebär även ömsesidiga impulser och ett utbyte av resurser, där de kristna i olika världsdelar och länder delar med sig till varandra av de speciella gåvor och erfarenheter de fått. Utbildning och ledarutveckling ska präglas av bidrag från våra skilda kulturer och traditioner genom ömsesidigt utbyte av kunskap och erfarenheter. Till församlingsutvecklingen hör även insatser för att motivera våra samarbetskyrkor att gå vidare i gränsöverskridande mission.

Övergripande mål

Målen beskriver situationen som råder när målet är uppnått och är därför formulerade i presens.

1. Mötesplatser finns för fördjupad teologisk reflektion kring ledar-, församlings- och organisationsutveckling och för dialog kring fungerande strukturer för detta arbete.
2. EFK, liksom var och en av våra partners, har en genomtänkt organisation, som är kulturellt och resursmässigt anpassad för uppdraget att främja ”växande församlingar” som i sin tur ”förmedlar hela evangeliet” vidare till nya människor och folk.

---

⁴² Lausannedeklarationen, artikel 8, 10 och 11.

3. Ledarutvecklingen är genomsyrad av ett ömsesidigt lärande av varandras erfarenheter.
4. Församlingsprogrammet och utbildningsprogrammet berikas av insatser från och erfarenhetsutbyte med våra samarbetskyrkor och andra partners i andra delar av världen och har i sin tur blivit en tydlig resurs i det internationella arbetet.

Några strategiska riktlinjer

En särskild satsning på teologisk utbildning är central för ledar- och församlingsutveckling. Det betyder ökat stöd till bibel- och pastorsskolor, stipendier till högre teologisk utbildning och kontinuerlig ledarutveckling i former som uppmuntrar till långsiktigt engagemang i det egna sammanhanget.

Arbetet med ledar- och organisationsutveckling inriktas i första hand på EFKs internationella personal och samarbetspartners. I första hand bör man ta itu med frågor kring strukturer som anger vem och vilka som arbetar med vad och hur. En andra prioritering gäller de personer som ska genomföra detta utvecklingsarbete. De initiativ som berör samarbetspartners ska alltid genomföras i samförstånd med dem och på ett sätt som visar respekt för deras självständighet och integritet.

Regionledare, områdesmissionärer, missionärer och personal på kommunikativa enheten är viktiga resurser i detta arbete. Det är nödvändigt att alla dessa involveras i att genomföra strategin. Genom en kontinuerlig dialog med de lokala församlingarna inom EFK i Sverige fördjupas förståelsen och motivationen för insatser inom området.

Ett ökat utbyte bör främjas mellan institutionerna inom utbildningsprogrammet i Sverige och motsvarande institutioner som EFK relaterar till i andra länder. Teologiska lärare ses som en betydelsefull resurs för medverkan också i andra sammanhang bland EFKs samarbetskyrkor och partners.

Arbetet med att forma en struktur för ledar- och organisationsutveckling både vad gäller EFKs personal i Sverige och utlandet och våra samarbetspartners fasas ut när strukturen prövats och utvärderats. Program för utbildning och fortbildning av personal utformas och utvärderas kontinuerligt, i möjligaste mån i samförstånd med och med bidrag från samarbetspartners. Särskilda projekt som direkt berör dessa partners utvärderas och utfasas av involverade parter, när de är genomförda.

Tjäna i samhället – Diakoni och samhällsutveckling

Som Jesus efterföljare har missionärer i Evangeliska Frikyrkan och dess modersamfund alltid låtit förkunnelse och undervisning åtföljas av omsorg om hela människan. Därigenom har de varit kanaler för Guds kärlek och redskap för Guds rike. Den missionerande församlingen kan inte bortse från den konkreta nöden i en värld där en stor majoritet av människor lever i fattigdom, ohälsa, ofrihet och brist på utbildning. Tjänst/diakoni är, som redan påpekats, en del av kyrkans missionsuppdrag.⁴³

---

⁴³ Se avsnittet "Biblisk grund".

Ordet *diakoni* kommer från grekiskan och betyder tjänande. Att leva i tjänst för andra är en kristen livshållning i Jesus efterföljd.⁴⁴ Sådan medmänsklig omsorg är diakonins kärna. Liksom i dokumentet *I livets tjänst: Diakonins perspektiv* (dåvarande Nybygget – kristen samverkan, 2002) använder vi begreppet i enlighet med den ekumeniska diakonidefinitionen från 1998: ”Diakoni är medmänsklig omsorg, grundad i Kristi kärlek, uttryckt i kyrkans liv och vill genom barmhärtighet, respekt och solidaritet möta människan och hennes utsatthet.” Internationell diakoni är det sociala arbete på kristen grund som naturligt växte fram i missionsarbetet genom den medmänskliga kärlekens gärningar. Det innefattade tidigt olika former av undervisning och sjuk- och hälsovård. Senare vidgades det successivt till att även omfatta andra former av bistånd till enskilda och grupper utveckling till ett värdigt liv där de grundläggande behoven är tillfredsställda.

Begreppet *samhällsutveckling* vidgar perspektivet ytterligare. Som redan påpekats har kyrkan en profetisk uppgift att verka för Guds rikets värden i den mänskliga gemenskapen här och nu. ”Vi bör därför dela Guds angelägenhet att rättvisa och försoning ska råda i hela det mänskliga samhället” och det gäller även dess strukturer.⁴⁵ I vår frikyrkliga tradition finns en bibliskt grundad betoning av frivillighet och frihet i trosutövningen och av alla medlemmars rätt till delaktighet i församlinglivet på lika villkor (det allmänna prästadömet). Utifrån den gyllene regeln⁴⁶ ser vi i dessa principer motiv för religionsfrihet, rättvisa och demokratiskt styrelsesätt i samhället i stort. När vi inkluderar samhällsutveckling i denna verksamhetsinriktning avser vi alltså sådana insatser som går utöver församlingen och dess närmiljö och söker påverka samhället i stort. Syftet är att medverka till ett samhälle

- där människors grundläggande materiella och sociala behov tillgodoses,
- där deras värde och värdighet respekteras liksom jämställdheten mellan könen,
- där religionsfrihet råder,
- där människor lever i fred och försoning och med demokratiskt inflytande över sin situation,
- där de har möjlighet till egen försörjning och
- där en god resurshushållning sker i relation till naturen och miljön.

Alla dessa aspekter av diakoni och samhällsutveckling hör givetvis samman som trådarna i en väv. Olika aktörer har olika fokus och kompletterar varandra. EFK vill ta sin utgångspunkt hos *de fattiga* i samhället och särskilt prioritera insatser som tydligt förbättrar deras situation och som ökar respekten för deras värde och värdighet, det vill säga deras ”mänskliga rättigheter”. Därvid tas hänsyn till att människor kan vara fattiga och utsatta på olika sätt. Gemensamt är att de förnekas eller fråntas nödvändiga förutsättningar och resurser för att på ett tillfredsställande sätt kunna tillgodose sina grundläggande behov och på så sätt leva ett värdigt liv. Begreppet fattig har alltså inte bara en materiell och ekonomisk innebörd utan även en social, kulturell och politisk.

Nuläge

EFK bedriver idag tillsammans med sina partners ett omfattande arbete för att bekämpa fattigdomen. Med stöd från bland annat SMR/Sida och Läkarmissionen, liksom från våra egna insamlingsformer Bröd till bröder och Barnhjälpen görs insatser för utbildning, sjuk- och hälsovård, hiv/aids-relaterat arbete, landsbygdsutveckling, mikrolånsprogram mm. Bröd till bröder är även vår kanal för katastrofinsatser. Sådana behövs alltid och påverkas inte av en

---

⁴⁴ Se Matt 20:28.

⁴⁵ Lausannedeklarationen, artikel 5. Se även avsnittet ”Biblisk grund” ovan.

⁴⁶ Matt 7:12.

förändring i policy för hela denna verksamhetsinriktning. Dessutom är EFK en av huvudmännen för Diakonia, som har fyra teman som ska genomsyra hela dess verksamhet: mänskliga rättigheter, demokrati, ekonomisk rättvisa och gender (jämfällighet mellan könen).

Arbete för religionsfrihet och för rätt till utbildning, kamp mot slaveri och mot orättvis och grym behandling av lokalbefolkningar, kamp mot fattigdom, hunger och sjukdom och hjälp till nödlidande och utsatta barn är några exempel på att missionen varit involverad i arbete för mänskliga rättigheter (MR), även om själva begreppet inte använts. Andra områden som till exempel demokratiska och politiska rättigheter, hjälp till politiska fångar, kamp mot tortyr och godtyckliga straff i självständiga länder har ofta undvikits. I vår missionstradition har vi verkat för MR på individnivå inom områden som sjukvård och utbildning, men mera sällan inom områden där det har funnits risk för konflikter med myndigheter, risk för att missionärer skulle utvisas ur landet eller inom områden där missionen riskerat att "politiserats". Genom föredrag och seminarier i EFKs konferenser har MR dock alltmer aktualiserats. I Mellanöstern-regionen finns ett samarbete med organisationen Middle East Concern, som ger stöd till kristna i området som utsätts för förföljelse. EFKs engagemang i arbetet bland pygméer i Centralafrika och khmu-folket i Laos är exempel på arbete till stöd för utsatta folkgrupper. Sedan många år deltar EFK i olika former av stöd till utsatta barn.

Policy

Grunden för denna verksamhetsinriktning är övertygelsen om att alla människor är skapade till Guds avbild, med lika värde och en inneboende värdighet "oberoende av ras, religion, hudfärg, kultur, klass, kön eller ålder". Alla har därmed ett orubbligt människovärde. Detta kan också fastslås utifrån Guds frälsningsvilja. Försoningen genom Jesus Kristus gäller varje människa.⁴⁷

En annan viktig princip finner vi i det faktum att Gud alltid har haft en speciell omsorg om de fattiga och utsatta. Som kristna är vi därför för rättvisans och kärlekens skull kallade att stå på de fattigas sida. I Guds plan för mänskligheten ingick ett rättvist samhälle där en kontinuerlig utjämning av resurser skulle ske. Profeterna talade ofta domsord över dem som förtryckte de svaga och utnyttjade de fattiga.⁴⁸ Jesus exempel i både ord och gärning visar också på betydelsen av att fattigdomen bekämpas. Det handlade om att integrera dem som hamnat utanför den sociala gemenskapen, att bota sjuka, befria förtryckta och verka för förändrade förhållanden i samhället.⁴⁹ Den kristna församlingen fortsatte Jesus mission och hjälpte de fattiga. Apostlarna utmanade ständigt de lokala församlingarna att stå på de fattigas sida.⁵⁰

Vi är, med Lausannedeklarationens ord, "chockerade av att miljoner människor lever i fattigdom och känner oss oroade över de orättvisor som är orsaken till fattigdomen". En omedelbar konsekvens borde vara att "de av oss som lever i en överflödssituation accepterar det som vår plikt att utveckla en enkel livsstil med syfte att mer generöst kunna ge till både social hjälp och evangelisation".⁵¹

Men saken gäller mer än livsstilsförändring och direkt hjälp åt fattiga människor. Vår övergripande vision i detta avseende är att bidra till att de fattigas situation förbättras

---

⁴⁷ Lausannedeklarationen, artikel 5. Se även 1 Mos 1:26-27, 1 Joh 2:2.

⁴⁸ Se t ex 3 Mos 19, 3 Mos 25, Jes 58, Amos 5 och 8.

⁴⁹ Se t ex Matt 15:29-39; Matt 25:31-46, Luk 4:18-21; 13:32; 18:18-25; 19:1-10.

⁵⁰ Se t ex Apg 4:32-37, 6:1-7, 2 Kor 8 och 9, Gal 2:9-10, 6:9-10; Jak 2, 1 Joh 3:16-17.

⁵¹ Lausannedeklarationen, artikel 9.

märkbart i de områden där vi är verksamma. EFKs strävan är att så långt möjligt i alla sammanhang genomföra fattigdomsreducerande insatser utifrån en helhetssyn på människan. Med *fattigdomsbekämpning* avser vi insatser som görs både för att avhjälpa akut fattigdom och för att komma åt fattigdomens orsaker och därmed åstadkomma strukturella och långsiktiga förändringar. De grundläggande orsakerna till fattigdom finns nämligen i de samhällsstrukturer och maktrelationer som styr människors möjligheter i samhället. Därför krävs åtgärder av politisk, social och ekonomisk art både i de rika länderna och i de fattiga, så att de fattigas rättigheter respekteras av de politiska och ekonomiska makthavarna. De rika ländernas tendens att skydda sitt jordbruk och sin industri, vilket hindrar de fattigare ländernas naturliga utveckling genom handel, måste därför bekämpas.

Bakom ett samhälls strukturer finns enskilda och grupper med ekonomisk och politisk makt. De har ett sätt att tänka⁵² och ett egenintresse som ofta gör att de inte vill se förändring. Detta måste avslöjas och öppet utmanas i en diskussion om individuell och kollektiv moral. Insatser för radikal förändring av lokala gemenskaper och samhällen, utifrån visionen om Guds rike och Guds frälsning, har också en djupare andlig dimension. Onda krafter utmanas. Vissa grundläggande värderingar behöver förändras inifrån. Bön och förbön är därför en viktig del av en missions och kyrkas samhällsförändrande arbete.

Arbetet mot fattigdomen och dess orsaker och konsekvenser hör nära samman med arbetet för de mänskliga rättigheterna. Med begreppet *mänskliga rättigheter* avser vi de fri- och rättigheter som uttrycks i FNs allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, vilken antogs den 10 december 1948. Det är det första internationella dokument som erkänner att alla människor har samma värde och som utöver de grundläggande individuella fri- och rättigheterna fastslår en serie av såväl medborgerliga och politiska som ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. I praktiken förutsätter de flesta av dessa en demokratisk rättsstat. Vi ser principen om alla människors rätt till ett liv i frihet och värdighet som väl grundad i en biblisk människosyn och i en kristen syn på människovärdet.

Ur MR-synpunkt vill vi i första hand fokusera religionsfrihet och minoritetsfolks rättigheter samt insatser för barns och kvinnors fri- och rättigheter. Vi tror att sådana insatser på sikt även bidrar till strukturella förändringar som krävs för att bekämpa fattigdom och misär. Att främja rätten till kunskap genom alfabetisering och grundläggande skolutbildning är i detta avseende en i högsta grad angelägen fråga.

Krig och våldskonflikter förvärrar påtagligt de fattigas situation och utgör ett hot mot mänskliga rättigheter och utveckling. Utifrån inriktningen på fattigdomsbekämpning och mänskliga rättigheter kan därför särskilda insatser för fred och försoning bli aktuella tillsammans med samarbetskyrkor, om deras länder drabbas. Det kristna försoningsbudskapet utgör också en stark drivkraft i detta avseende.

Aidsepidemin utgör ett exempel på hur olika områden går in i varandra. Denna katastrof förvärras av fattigdomssituationen, samtidigt som fattigdom och misär ökar kraftigt i spåren av aids. Situationen försämras med avseende på människors ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och det gäller inte minst barnen. De aktiva och välutbildade generationerna slås ut, vilket även drabbar kyrkorna. Ledar- och organisationsutvecklingen behöver förstärkas för att undvika kollaps. EFK vill utifrån sin helhetssyn på människan och

---

⁵² Se 2 Kor 10:4-5 och avsnittet Biblisk grund.

på missionsuppdraget bidra till en samlad insats mot denna katastrof, dess orsaker och konsekvenser.

Övergripande mål

Målen beskriver situationen som råder när målet är uppnått och är därför formulerade i presens.

1. Insikten inom församlingsrörelsen i Sverige har fördjupats gällande innebörden i "hela evangeliet till hela människan" och gällande den rika världens del i fattigdomsproblemet.
2. Fattigdomens orsaker bekämpas tydligare genom bärkraftiga och strukturförändrande projekt med ett lokalt engagemang, samtidigt som fungerande former finns för att hålla en beredskap för katastrofinsatser i områden där vi redan har partners.
3. EFK har i samarbete med andra aktörer ökat sina insatser för att bekämpa aidskatastrofen.
4. Medvetenheten om och engagemanget för MR inom både församlingsrörelsen i Sverige och hos samarbetspartners har ökat.
5. Strukturförändrande insatser för MR har fått en tydlig plats i EFKs internationella arbete.

Några strategiska riktlinjer

Från EFKs sammanhang bör arbetet med opinionsbildning och påverkan förstärkas i syfte att motarbeta orättfärdiga strukturer och institutioner som befäster fattigdomen. En viktig inriktning för EFKs internationella diakoniarbete är att därigenom också medverka till en ökad biståndsvilja i Sverige. En väg är att vitalisera engagemanget i de lokala församlingarna i Sverige.

Utan att överge omsorgen om enskilda människor i nöd behövs en övergripande förskjutning i våra insatser från individinriktade hjälpsatser mot fattigdomens olika uttryck till kamp mot fattigdomens orsaker. Det räcker således inte med att höja inkomsterna för fattiga människor. De insatser som enbart har ett sådant fokus ska därför successivt minskas under perioden fram till 2008. För att få till stånd strukturella förändringar måste man gemensamt ta itu med tankesystem, handlingsmönster, traditioner, lagar och maktförhållanden som orsakar och befäster fattigdom. Sådant kan ske på olika nivåer, från by till nation. EFK bör föra dialog med sina partners om nivå och omfattning av sådana insatser utifrån de förhållanden och omständigheter som råder i respektive land. Då bör uppmärksammas vikten av insatser för att garantera särskilt kvinnor och barn mänskliga fri- och rättigheter, öka valmöjligheterna, erbjuda utbildning och förbättra hälsa, miljö och säkerhet. Vi menar att det är särskilt viktigt att motverka olika former av kvinnoförtryck och stödja projekt som syftar till att förbättra kvinnors möjligheter, eftersom de ofta har en fundamental betydelse för familjernas försörjning och förbättrade livsvillkor. Det kan gälla allt från att påverka och förändra traditionerna när det gäller tvångsgifte av unga flickor, kvinnlig omskärelse och könsstympning till att utbilda kvinnor i arbetsrätt, för att stödja dem när de måste driva rättsfrågor gentemot sina arbetsgivare. Det faktum att mer än hälften av världens befolkning nu är under 18 år måste också få konsekvenser i hur vi utformar våra insatser.

Ett exempel på att insatser måste planeras och genomföras på bred front är det hiv/aids-relaterade arbetet. Där krävs stora satsningar som innefattar hela skalan från direkt hjälp via förebyggande arbete till strukturförändringar och som berör många olika arbetsområden.

I kampen mot fattigdomens orsaker är delaktighet från de berörda avgörande när det gäller att identifiera problem, finna lämpliga lösningar, utföra åtgärder och garantera en bestående

samhällsförändring. Vi tror nämligen att de som lever i fattigdomen har unika kunskaper om sin egen situation och dess orsaker och behöver stödjas i sin motivation till att engagera sig som medvetna aktörer för förändring.

Arbetet för mänskliga rättigheter är ett viktigt instrument för en demokratisk och hållbar samhällsutveckling och för stärkande av det civila samhället. Därför bör det aktualiseras i vårt arbete inom folkgrupper som marginaliseras i landet ifråga. Det gäller till exempel pygméfolk i Centralafrika och minoritetsfolk på Filippinerna. En annan grupp av människor som ofta är marginaliserade i samhället är de funktionshindrade. Utbildningsinsatser bland dem och arbete för en attitydförändring från andra människor kan leda till en gradvis men betydelsefull förändring i ett samhälle.

Religionsfrihet, som ”innefattar frihet att byta religion eller tro och att ensam eller i gemenskap med andra offentligt eller enskilt utöva sin religion eller tro genom undervisning, andaktsövningar, gudstjänst och iakttagande av religiösa sedvänjor”,⁵³ är en aspekt av mänskliga rättigheter som vi har ett särskilt ansvar att kämpa för i de länder där vi är involverade och där den inte respekteras. Det gäller till exempel Nepal och Kina liksom länderna i Mellanöstern och Nordafrika. ”Vi uttrycker vår djupa oro för alla som har blivit orättvist fängslade och särskilt för våra trossyskon som får lida på grund av sitt vittnesbörd om Herren Jesus.”⁵⁴

Varje gång vi går in i ett nytt projekt med avseende på internationell diakoni och samhällsutveckling ska en plan för utvärdering och utfasning av EFKs insats överenskommas med samarbetspartnern. Tidsperspektivet beror såväl på typen av engagemang som på olika samarbetspartners möjligheter att i ökad grad ta över genomförande och ekonomisering. Det är alltid viktigt att insatser utöver direkt katastrofhjälp sker med långsiktighet som ledstjärna. EFKs medverkan i enskilda projekt eller arbetsformer måste dock kunna omprövas till förmån för andra insatser som bedöms ha högre prioritet.

III. Viktiga strategiska perspektiv

I detta avsnitt tas några övergripande strategiska perspektiv upp, som gäller alla de tre verksamhetsinriktningarna.

Personal

Missionärens roll

Med missionär avser vi i detta dokument de som avskiljs och sänds för att utföra särskilda uppgifter, närmast inom EFKs internationella arbete, för vilka de har personlig utrustning och kallelse. EFK är ”församlingarna tillsammans i gemenskap och mission”.⁵⁵ Man har och måste ha en gemensam inriktning och det finns en naturlig begränsning. EFK kan därför inte förväntas förvalta alla enskildas kallelse och önskemål. Det är alltså viktigt med ett gott och respektfullt samspel mellan individ, församling och samfund/mission.

Evangeliska Frikyrkans moderorganisationer (FB, HF och ÖM) sände redan i slutet av 1800-talet ut missionärer. Gud använder människor för att förmedla evangeliet. Därför är

⁵³ FN:s Allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, artikel 18.

⁵⁴ Lausannedeklarationen, artikel 13.

⁵⁵ Se dokumentet Nybygget – kristen samverkans självförståelse som trossamfund”.

missionären/missionsarbetaren fortfarande EFKs viktigaste resurs. Det är en anledning till att stor vikt läggs vid förberedelsen för tjänst, inte minst genom missionärsutbildningen vid Missionsinstitutet. Missionärer anställs med kontrakt på en bestämd tidsperiod. Även om vissa personalkategorier kan tänkas göra kortare insatser vill EFK ha en stomme av missionärer med långsiktighet i sitt engagemang. Överenskommelser görs i väl motiverade fall även med så kallade tältmakarmissionärer.⁵⁶ Det idealiska är att de snarare kompletterar än ersätter anställda missionärer.

Mission är hela församlingens uppdrag. Församlingen är därför den miljö där personlig kallelse och gåvor för missionstjänst upptäcks, bejakas och utvecklas. EFK understryker vikten av en fortsatt direkt relation mellan församlingen och dess utsända missionsarbetare i förbön, understöd och personlig omsorg. Detta underlättas ofta om församlingen har större ekonomiskt ansvar för någon eller några missionärer, istället för mindre delunderhåll för många.

EFK centralt bidrar med samordning av missionsinsatser, uppbyggnad av kompetens, utveckling av internationella kontakter samt med utbildning och anställning av missionärer. En missionär blir en strategisk resurs när han/hon förverkligar tidigare angivna verksamhetsinriktningar och tränar, utbildar och utvecklar potentiella ledare i sin omgivning samt bidrar till att bärkraftiga lokala organisationer växer fram. Flera samarbetspartners understryker vikten av god insyn och delaktighet i frågor som berör missionärens syfte och uppgifter.

EFKs medarbetare bör arbeta i team med inhemska ledare och medarbetare och inordna sig i de strukturer som gäller inom samarbetskyrkan eller partnerorganisationen. Villigheten att dela människors liv och erfarenheter ger trovärdighet åt missionärens insats. Ett team som dessutom innehåller människor med flera nationaliteter och med olika kulturell bakgrund kan bli ett gott vittnesbörd om den universella kyrkan.

Önskvärda kännetecken och förväntade ambitioner hos en missionär sammanfattas i *Handboken*⁵⁷ med att han eller hon

- personligen strävar efter att leva i Kristi efterföljd och därmed delar församlingens uppdrag att överskrida gränser och nå ut med evangelium om Jesus Kristus och Guds rike i ord och handling,
- i sin tjänst är villig att inte bara aktivt delta i det dagliga arbetet utan också att dela sin omgivnings verklighet, det vill säga ta del i såväl problem och bekymmer som glädjeämnen,
- ständigt är beredd att dela med sig av kunskap och erfarenhet i den ödmjukhet som också är öppen för den samlade erfarenhet och det kunnande som mottagaren⁵⁸ förfogar över,
- strävar efter att lära känna de etniska, kulturella, sociala, religiösa, politiska och ekonomiska villkor som människor lever under, samt lägger vikt vid att lära sig folkets språk,

---

⁵⁶ Begreppet ”tältmakarmissionär” avser en person som har annan försörjning, men som medvetet ser sig som missionär, har ett tydligt församlingsstöd och ger tid och engagemang för insatser i linje med EFKs strategi.

⁵⁷ Handbok för personal i utlandstjänst, 1998

⁵⁸ Termen ”mottagaren” används i Handboken, men en skrivning i stil med ”den samverkande partnern” skulle bättre motsvara hur vi idag vill uttrycka detta.

- som utsänd från den rika världen och med rätta ofta betraktad som representant för pengar och makt – i första hand ser sig själv som Kristi medarbetare och medmänniskors tjänare och därtill i livsstil och levnadsstandard söker leva så nära befolkningen som möjligt,
- söker identifiera sig med människors situation, särskilt de fattigas och förtrycktas.

Fler missionärer

Enligt det ideologiska grunddokumentet är ett av EFKs kännetecken sedan starten 1997 att denna församlings- och missionsrörelse är just ”missionsinriktad”. Missionsuppdraget förverkligas genom människor, och missionärerna utgör en viktig förbindelselänk mellan EFK och dess partners. Missionärerna är också en viktig resurs för att uppehålla församlingarnas engagemang för det gemensamma missionsansvaret. Det är därför viktigt att uppmärksamma den betydande minskning av antalet missionärer från EFK som har skett under senare år. Vid Nybyggets start uppgavs antalet missionärer till 180. Antalet aktiva missionärer, inklusive ”tältmakare”, maka eller make med lön från annat håll och till andra missioner sekunderade missionärer,⁵⁹ är för närvarande (2004) cirka 90, medan hela antalet som var i arbete under hela eller del av senaste året utgör ungefär 120. Även om antalet missionärer inte är det enda uttrycket för missionsengagemang, bör orsakerna till denna minskning grundligt utredas, till exempel inom Missionsinstitutet.

Förutsättningar och förhållanden i olika länder och sammanhang kan växla kraftigt och plötsligt. Eftersom antalet missionärer kan minska kraftigt på vissa håll både genom planerad neddragning och genom omständigheter utanför EFKs kontroll, är det viktigt att EFK har beredskap att uppta nytt pionjärarbete eller nytt missionssamarbete på andra håll där ett tydligt behov föreligger. Eftersom EFK är och vill vara en missionsinriktad rörelse bör EFK centralt och församlingarna tillsammans söka vägar att fördjupa missionsengagemanget så att minskningen av antalet utsända missionärer kan vändas i en ökning.

Ungdomsengagemang

Missionsengagemanget bland ungdomar är en strategiskt viktig fråga för missionärsrekryteringen. Ungdomsprogrammet sänder genom Step Out regelbundet unga människor till olika länder där EFK är involverad i internationell mission. Under en kortare period får man se och lära och samtidigt göra en viss praktik. Step Out är en viktig ”plantskola” där man får pröva sitt intresse och sin inriktning och stimuleras till fortsatt engagemang och fördjupning inom missionens område. Det är angeläget att Step Out engagerar ungdomar inom alla tre verksamhetsinriktningarna, att de får känna sina hemförsamlingars stöd och att det finns en god uppföljning när de kommer hem.

EFK har genom Ungdomsprogrammet stött missionskonferenser för ungdom på europeiskt plan. Missionsinslaget vid Frizon är viktigt och bör ytterligare stärkas.

Nationella nyckelpersoner

Det finns inom våra samarbetskyrkor och bland våra partners många erfarna och väl kvalificerade personer som utför betydande insatser inom de fokuserade verksamhetsinriktningarna. Genom dessa, som är väl förankrade och har förtroende i sin sociala och kulturella miljö, får missionärerna och EFK som svensk mission del av erfarenheter och kunskap som vi saknar, samtidigt som vi kan bidra med våra resurser. Tillsammans når vi längre.

⁵⁹ ”Till andra missioner sekunderade missionärer” är sådana som är formellt anställda av EFK men arbetar i en annan mission/organisation på villkor som stipuleras i avtal mellan EFK och organisationen ifråga.

En viktig del av vår strategi går ut på att i nära samverkan med samlarbetskyrkor och partners stödjande utbildning och träning av fler sådana strategiskt placerade och för sin uppgift väl kvalificerade personer. Det är ofta bäst när det kan ske i den egna regionen.

Samverkan i mission

Motivering och definition

Utifrån Jesus ord om enhetens betydelse för vittnesbördet utåt och den bibliska grunden i övrigt för samverkan i mission,⁶⁰ kan vi dra slutsatsen att enhet och samarbete är värdefullt i sig och skulle kunna uppmuntras även om inga andra effekter än just gemenskap och samhörighet skulle uppnås. Men den dynamik och de positiva effekter som uppnås just genom enhet, samverkan och partnerskap är en viktig resurs för missionsuppdraget, ett gott förvaltarskap och en nödvändighet för att världsevangelisationen ska fullbordas.⁶¹

Med *samverkan i mission* avser vi dels den strävan efter enhet och samarbete som vi vill ska känneteckna alla våra insatser, dels också mer specifika insatser för att initiera och utveckla nya former för samverkan i mission, inte minst tillsammans med de nya missionsaktörerna bland våra samlarbetskyrkor och partners.

”De västerländska missionsällskapens dominans håller snabbt på att upphöra. I de yngre kyrkorna är Gud i färd med att mobilisera nya resurser för världsevangelisation. Därigenom visar han att ansvaret för evangelisationen tillhör hela Kristi kropp”.⁶² Enligt tillgänglig statistik kommer redan över hälften av de evangeliska missionärerna i världen från två-tredjedelsvärlden. Medvetna om missionsuppdragets omfattning vill vi i EFK vara med och motivera samlarbetspartners till samverkan i mission. Detta innebär ett aktivt deltagande i den världsvida missionsrörelsen genom en allt tydligare samverkan. I flera fall finns redan samlarbetskyrkor involverade i sändandet av missionärer både inom och utom sina egna kulturella och nationella gränser.

Olika former av samverkan

Samlarbete är i många sammanhang en prioriterad aspekt i dagens missionsarbete. Det blir allt vanligare att internationella team bildas av missionärer från Nord och Syd. Strategiska allianser ingås i många delar av världen med sikte på att nå folkgrupper som ännu inte evangeliserats. Ofta handlar det om missionsorganisationer från alla kontinenter och med olika typer av specialisering.

EFK har gett stor prioritet åt samarbete och vill även fortsättningsvis söka samverkan för internationella insatser både med andra svenska samfund och organisationer och med sådana som har sin bas i andra länder. EFK vill även medverka till samverkan mellan olika parter i Syd. Ett 60-tal internationella samlarbetsavtal finns mellan EFK och andra organisationer. Dessa avtal involverar alla de tre programmen Församling, Ungdom och Utbildning och innefattar ett brett spektrum av sociala projekt, utbildningscentra, ungdomsprogram, grundande av församlingar och utveckling av den lokala församlingsrörelsen i olika länder. På

---

⁶⁰ Se avsnittet ”Biblisk grund”.

⁶¹ Se Lausannedeklarationen, artikel 7, och Manilamanifestet, artikel 9, där detta utvecklas ytterligare.

⁶² Lausannedeklarationen, artikel 8.

grund av de höga kostnaderna är samverkan särskilt motiverad när det gäller insatser inom mediaområdet.

Genom stöd till nationella medarbetare och missionsinitiativ över kulturgränser, finns EFK redan med i konkreta projekt som motiverar partners att gå vidare i mission. Så är fallet bland annat i Brasilien, Centralafrikanska republiken, Tanzania, Sydafrika och Japan.

Formerna för samverkan kan skifta. Den kan vara informell, vilket innebär att inget skrivet eller formellt avtal undertecknats, eller formell, med ett skrivet avtal som reglerar olika parter ansvar och rättigheter. Den kan etableras bilateralt mellan två parter eller multilateralt mellan flera parter. Den kan avse arbete inom en folkgrupp, ett land eller en region eller samarbete utifrån en särskild missionsmetod, exempelvis media.⁶³ Ibland används uttrycket strategisk allians för att beteckna partnerskap där formella relationer upprättats mellan två eller flera organisationer med målsättning att utveckla ett missionsarbete inom ett bestämt geografiskt område eller med en definierad och avgränsad inriktning.⁶⁴

Utveckling av partnerskap

EFK vill utveckla nuvarande partnerskap med direkta kopplingar till de tre programmen och formalisera dem, om så inte redan skett, i partneröverenskommelser. I ett första skede begränsar vi oss till detta inom redan etablerade samarbetsrelationer. Utveckling av partnerskap är ett ständigt prioriterat område, men utformningen av EFKs insatser i framtiden beror av kontinuerliga utvärderingar. Det kan även ibland vara motiverat att utveckla existerande partnerskap. Generellt vill EFK vara en aktiv partner för erfarenhetsutbyte inom och utanför rörelsen.

Mission i Sverige

När församlingar i Sverige vänder sig till helt nya målgrupper eller arbetar för att grunda nya församlingar är det exempel på mission i Sverige. Vi har behov av impulser från andra och av deras insatser i samverkan med oss i detta arbete. Så sker redan med partners i Nord (till exempel Willow Creek i USA). Detta kan utvidgas ytterligare. Vi vill också vara öppna för initiativ som allt oftare kommer från olika länder i Syd och som i ett historiskt perspektiv utgör en sorts ”mission i retur”. Sådana insatser skapar en växande ömsesidighet i världsmissionen i stort. EFK vill aktivt verka för att utveckla strategiska allianser med samarbetskyrkor eller andra partners i våra olika regioner, företrädesvis i Syd, för insatser i Sverige och övriga Europa. Genom en sändning i båda riktningar skapas mer av ömsesidighet i dessa relationer. Enstaka exempel finns redan på att arbetare från länder i Syd har församlingstjänst i Sverige. Men EFK bör utarbeta en väl genomtänkt plan för strategiska insatser i Sverige som vi vill inbjuda partners i våra regioner att genomföra tillsammans med oss. Detta kan emellertid ibland kräva en attitydförändring i våra svenska församlingar. Sådan ”mission i retur” motiveras både av evangelisationsbehovet allmänt bland svenskar och av vårt samhälles alltmer mångkulturella karaktär. De personer från våra partners som engageras i dessa insatser bör få likvärdig förberedelse som gäller för våra missionärer i internationellt arbete.

---

⁶³ ACT i Tunisien, IAM i Afghanistan, UMN i Nepal och JCS i Mongoliet är exempel på både multilateral samverkan och samverkan som avser ett specifikt land. Sat-7 är exempel på en multilateral samverkan utifrån en metod, nämligen media/television.

⁶⁴ I t ex region Mellanöstern/Nordafrika finns exempel på sådana strategiska allianser.

Tyngdpunktsförskjutningar

En förskjutning har skett

Gud har gett sin församling uppdraget att ge evangeliet om Jesus Kristus till alla folk i hela världen. Detta gör att vi ständigt behöver ställa oss frågorna: Vilka folk har ännu inte nåtts av evangeliet, var finns de och hur ska vi nå dem?

När EFK (Nybygget – kristen samverkan) bildades 1996 beslöts att fortsätta moderssamfundens pionjära inriktning att gå till nya områden för att nå dem som ännu inte nåtts av evangeliet. Även om detta inte nödvändigtvis behöver innebära andra regioner och världsdelar har det ändå lett till en faktisk geografisk tyngdpunktsförskjutning.

En allt större andel av de samlade ekonomiska resurserna har styrts över i riktning från särskilt Afrika till de minst evangeliserade länderna i Mellanöstern och Asien. På personalsidan har enligt den officiella SMR-statistiken den andel av det totala antalet av EFKs missionärer som arbetade i Europa, Latinamerika och Afrika sjunkit från 60% 1997 till 45% 2002, medan den andel som arbetade i Mellanöstern och Asien under samma tid ökat från 40% till 55%.

I Mellanöstern och Asien finns de flesta och största folkgrupperna, som ännu ej nåtts av evangeliet och hos vilka kyrkan ännu är svag. Där bor också ungefär 80 % av världens allra fattigaste människor. Dessutom kränks de mänskliga rättigheterna allvarligt i många länder inom samma områden. Detta motiverar att EFK även fortsättningsvis satsar en stor del av sina resurser för att till folken i denna del av världen förmedla hela evangeliet till hela människan.

Fortsatta insatser på andra håll

Det betyder dock inte, att behov av fortsatta missionsinsatser saknas i övriga regioner. 55 av de 60 länderna på FNs lista över minst utvecklade länder är faktiskt afrikanska. I vår omvärldsanalys pekar vi även på aidsepidemiens oerhörda hot mot i första hand Afrika och på den kristna kyrkans stagnation och kristendomens tillbakagång i vår egen världsdel Europa. Dessutom finns onådade folkgrupper liksom fattiga och behövande områden inom räckhåll för pågående missionsarbete i samtliga regioner. Dessa situationer innebär givetvis stora utmaningar, som kommer att kräva insatser av oss som missionsrörelse även framöver. Ett exempel på en sådan situation, som påpekats av partners, är att muslimska intressen för närvarande satsar stort på Afrika. De afrikanska kyrkorna behöver hjälp nu för att möta denna situation och för att kunna använda de öppna möjligheter till evangelisation bland muslimer som där fortfarande finns.

I de gamla missionsområdena Afrika och Latinamerika finns, som en frukt av många års missionsarbete, vitala kyrkor och samfund som idag är våra samarbetspartners. Vi vill utveckla dessa partnerskap genom ökad satsning på samverkan i mission och genom ledar- och organisationsutveckling för att stärka våra partners förmåga att själva möta de stora behoven i sin omvärld. Detsamma gäller i relation till våra partners i Europa. Dagens situation, där över hälften av alla evangeliska missionärer kommer från tidigare mottagande missionsländer, medverkar också till att den geografiska inriktningen av våra missionsinsatser kan behöva omprövas.

Olika tyngdpunktsförskjutningar

Det vore emellertid alltför förenklat att dra slutsatsen att en fortsatt tyngdpunktsförskjutning enbart gäller överflyttning av personella och ekonomiska resurser från några regioner till

andra. En närmare analys utifrån de strategiska riktlinjerna i detta dokument visar att tyngdpunktsförskjutningar även är motiverade inom regionerna och mellan olika verksamhetsinriktningar. Det kan medföra att dessa förskjutningar inom olika områden kan gå åt olika håll. Men vi måste vara fortsatt beredda till olika förändringar och även till uppbrott från både geografiska områden och verksamheter där vi tidigare varit engagerade, för att kunna gå vidare och möta framtidens utmaningar.

Det är också viktigt att väga in samverkansprincipen i bedömningen. Det kan i vissa lägen vara mer rätt att prioritera ett väl motiverat samverkansprojekt som initieras av en partner i en viss region, än att prioritera ett initiativ från Sverige med syfte att fortsätta en geografisk omorientering.

En annan önskvärd tyngdpunktsförskjutning, som betonas i detta dokument, gäller typen av insatser. EFK vill under den aktuella perioden, när det gäller internationell diakoni och samhällsutveckling, se en tydlig utveckling från huvudsakligen individinriktade till mer strukturförändrande insatser. I avsnittet om denna verksamhetsinriktning finns åtskilliga konkreta exempel angivna på vad detta kan innebära. Det är viktigt att uppmärksamma samspelet mellan dessa två typer av insatser. Båda behövs, men långsiktigt är det viktigare att medverka till förändring av strukturer och förhållanden i samhället som orsakar fattigdom än att ge tillfällig hjälp åt enskilda och grupper av fattiga. Det är bra att ge den som hungrar en fisk att äta, men än bättre att lära henne fiska. Det är lovvärt att ta hand om offren för ett missförhållande, men långsiktigt är det bättre att medverka till att själva missförhållandet undanröjs.

De mer detaljerade målen för insatserna beskrivs i verksamhetsplanerna för respektive region/land. Det gäller även mål, som tidigare ingick i den av årskonferensen 1999 antagna Europautredningen.

Resursfördelning

Inledning

Det är viktigt att befintliga resurser i form av personal, material och pengar fördelas på ett sådant sätt att en rätt prioritering i arbetet kan genomföras enligt uppsatta mål. I EFKs internationella arbete handlar det primärt om tre delar:

1. Fördelning av resurser mellan regioner.
2. Fördelning av resurser mellan de tre verksamhetsinriktningarna.
3. Fördelning av resurser mellan verksamhetsinriktningarna inom regioner.

Framtiden är inte lätt att förutse. Den fördelning av resurser som nu planeras gäller utifrån vad vi nu kan se. Nya katastrofer och andra oförutsedda förändringar/händelser kan föranleda omfördelning av resurser, kortsiktigt eller mer långvarigt.

Det är inget självändamål att antalet länder där EFK är involverad i mission är högt eller växer. Frågan måste bedömas i relation dels till den policy, de övergripande mål och den strategi som uttrycks i detta dokument, dels till befintliga resurser.

Fördelning av resurser mellan regionerna

Från EFKs (dåvarande Nybyggets) start fanns en plan, som angav att en tyngdpunktsförskjutning skulle ske mot områden i och omkring 10/40-fönstret, alltså mot

områden i Mellanöstern och Asien. Som vi noterat ovan har en sådan förskjutning redan skett i hög grad. Denna utveckling ska fortsätta ytterligare, men måste vägas mot resonemang som förs i avsnittet om tyngdpunktsförskjutningar.

Fördelning av resurser mellan de tre verksamhetsinriktningarna

De tre inriktningarna utgör aspekter av den helhetssyn på missionsuppdraget som EFK har. Regionerna ser mycket olika ut beträffande vad EFK behöver satsa på i samverkan med sina partners. Fattigdom och mänsklig nöd är på sina håll skriande och det ligger i sakens natur att våra samlagskyrkor och partners i sådana områden inte har några omfattande resurser att sätta in. Därför planeras - regionerna sammantagna - en ökning av insatserna när det gäller *diakoni och samhällsutveckling*, med fattigdomsbekämpning och mänskliga rättigheter som viktiga aspekter.

När det gäller *evangelisation och församlingsgrundande* däremot har våra samlagskyrkor generellt stora resurser, inte minst genom tydliga visioner och hängivna och kallelsemedvetna människor. Större insatser från EFKs sida kan dock behöva göras för att inspirera och utrusta dem att gå vidare i egen gränsöverskridande mission. En ökning av det totala arbetet för evangelisation och församlingsgrundande kan alltså åstadkommas även om en minskad andel av EFKs ekonomiska resurser under kommande år används för dessa områden. En planerad utveckling och användning av tältmakerimodellen inom team som arbetar med evangelisation och församlingsgrundande kan också minska behovet av ekonomiska insatser av EFK, till exempel i Europa.

De lokala kristna är viktiga redskap i evangelisation och församlingsgrundande. EFK bidrar därför till denna inriktning också genom sina satsningar på att träna och utbilda ledare, såsom evangelister, pastorer, lärare m fl. Satsningarna på den andra verksamhetsinriktningen, *ledar- och församlingsutveckling*, där även organisationsutveckling ingår, är därför strategiskt viktiga och deras andel av den totala kakan bör inte minska.

Fördelning av resurser mellan verksamhetsinriktningarna inom regioner

I varje regions verksamhetsplan för de olika länderna görs en fördelning av resurserna på de olika verksamhetsinriktningarna enligt de övergripande prioriteringar EFK har för sitt internationella arbete, och enligt de överenskommelser som görs med samlagspartners om gemensamma satsningar.

Eftersom regionerna ser olika ut och länderna inom regionen dessutom kan ha mycket varierande behov och möjligheter, kommer fördelningen av resurser och den successiva förändringen av denna fördelning att se mycket olika ut.

Fokusering viktigare än ekonomiska anslag

Den kaka vi har att fördela mäts i kronor. Men resurser är inte bara pengar, det är också människor, kunskap, kompetens, information m m. Vilka resurser som väljs och för vad, är viktigare än summan det kostar. Valet bestäms av vad som på längre sikt bedöms som bäst för arbetet för Guds rike i världen. I några fall betyder det att mindre ekonomiska medel anslås, färre missionärer sänds etc. I andra fall innebär det till exempel att vidgade insatser av människor med erfarenhet och kompetens görs i initiala skeden även om området geografiskt hör till dem där satsningar i ekonomiska termer är tänkta att minska.

Detta dokument sätter några viktiga verksamhetsinriktningar i fokus. Varje insats ska prövas utifrån denna fokusering och utvärderas på samma sätt, i förekommande fall tillsammans med samarbetspartners.

Avslutning

Under perioden 2004-2008 vill Evangeliska Frikyrkan, med sin identitet som ”församlingarna tillsammans i gemenskap och mission”, ge en tydlig inriktning åt sitt internationella arbete. I detta dokument framgår motiven (*varför*), innehållet (*vad*) och strategierna (*hur*). Utifrån de bibliska och missionsteologiska övertygelser och principer som framställs i detta dokument, koncentreras insatserna till tre verksamhetsinriktningar: *evangelisation och församlingsgrundande, ledar- och församlingsutveckling samt diakoni och samhällsutveckling*. Inom dessa områden finns uppsatta mål och några strategiska riktlinjer för att nå dessa mål.

EFK vill fortsätta att ge sitt internationella arbete en pionjär inriktning och att i konkreta insatser förverkliga en helhetssyn på kyrkans missionsuppdrag i världen. Det ska genomföras med ökat samarbete och fördjupad ömsesidighet i relationerna med samarbetskyrkor och andra partners. För detta krävs både långsiktig planering och stor flexibilitet. Framför allt krävs människor som är villiga att låta sig engageras i tjänst och dessutom tillräckliga ekonomiska och administrativa resurser. Församlingarna har i båda dessa avseenden en nyckelroll för att EFK med trovärdighet ska förbli en missionsinriktad rörelse.

Många viktiga och nödvändiga insatser som nu görs kommer att fortsätta. Samtidigt kommer delvis nya inriktningar och satsningar att få ökad uppmärksamhet. Under perioden 2004-2008 kommer resursfördelningen att medverka till att olika tyngdpunktsförskjutningar kommer till stånd eller fortsätter, mellan och inom regionerna liksom mellan och inom de olika verksamhetsinriktningarna. Dokumentet ger riktlinjer för detta utifrån en omvärldsanalys och en nödvändig missionsstrategisk prioritering av EFKs insatser.

Den kristna kyrkan växer både numerärt och i vitalitet i Afrika, Asien och Latinamerika. Samtidigt är de andliga, sociala och materiella behoven fortsatt stora. EFK vill, i samverkan med våra partners, ta sig an utmaningen att möta dessa behov. Men EFK vill också ta sitt ansvar för arbetet i vår egen del av världen där kyrkorna i stort går tillbaka, också här i samverkan med andra och med öppenhet för bidrag från kyrkorna i Syd.

EFK kommer därför med beslutsamhet och engagemang att satsa på att grunda församlingar, träna ledare och tjäna i samhället för att förverkliga visionen *Växande församlingar förmedlar hela evangeliet till hela människan över hela världen*.